

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2026. március 30.
(OR. en)

2023/0112(COD)
LEX 2507

PE-CONS 17/26

EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE A 2014/59/EU IRÁNYELVNEK
A KORAI BEAVATKOZÁSI INTÉZKEDÉSEK, A SZANÁLÁSI FELTÉTELEK ÉS A
SZANÁLÁSI INTÉZKEDÉS FINANSZÍROZÁSA TEKINTETÉBEN, VALAMINT A
2014/24/EU IRÁNYELVNEK A SZANÁLÁS ALATTI ÉRTÉKELÉSI SZOLGÁLTATÁSOK
TEKINTETÉBEN TÖRTÉNŐ MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2026/... IRÁNYELVE

(2026. március 30.)

a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása tekintetében, valamint a 2014/24/EU irányelvnek a szanálás alatti értékelési szolgáltatások tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 307., 2023.8.31., 19. o.

² HL C 349., 2023.9.29., 161. o.

³ Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (HL C, C/2025/3753, 2025.9.17., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) és a Tanács 2026. március 5-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2026. március 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

mivel:

- (1) A hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: intézmények) vonatkozó uniós szanálási keretrendszert a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően és a Pénzügyi Stabilitási Tanács által először 2011. októberben közzétett „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai” című dokumentumában foglaltak alapján hozták létre. Az uniós szanálási keretrendszer a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁴ és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből⁵ áll. Mindkét jogalkotási aktus az intézményekre és az említett irányelv vagy rendelet hatálya alá tartozó egyéb szervezetekre (a továbbiakban: szervezetek) vonatkozik. Az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy rendezett módon kezelje az intézmények és szervezetek fizetéseképtelenségét, megőrizve kritikus funkcióikat és elkerülve a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyeket, ugyanakkor védve a betéteseket és az állami forrásokat. Az uniós szanálási keretrendszer további célja, hogy a határokon átnyúló válságok koordinált kezelésére szolgáló harmonizált rendszer létrehozásával, valamint azon problémák elkerülésével, amelyek a verseny torzulását és az egyenlőtlen bánásmód kockázatát hordozzák magukban, előmozdítsa a bankszektor belső piacának fejlődését.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Az uniós szanálási keretrendszer több évvel az alkalmazásának megkezdését követően sem hozza a kívánt eredményeket egyes említett célkitűzések tekintetében. Így különösen, míg az intézmények és szervezetek jelentős előrelépést tettek a szanálhatóság felé, és e célra jelentős forrásokat különítettek el, különösen a veszteségviselő és feltőkésítési képesség kiépítése, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek feltöltése révén, az uniós szanálási keretrendszer igénybevételére ritkán kerül sor. Ehelyett egyes kisebb és közepes méretű intézmények és szervezetek fizetéképtelenségét jellemzően nem harmonizált nemzeti intézkedésekkel kezelik. Az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók, így például a szanálásfinanszírozási rendszerek helyett még mindig inkább az adófizetők pénzét használják fel. Úgy tűnik, az említett helyzet a nem megfelelő ösztönzőkre vezethető vissza. Az említett nem megfelelő ösztönzők az uniós szanálási keretrendszer és a nemzeti szabályok közötti kölcsönhatásnak a következményei, ugyanis a szanálási hatóságok a közérdek értékelésének elvégzésekor őket megillető széles mérlegelési jogkört nem mindig gyakorolják olyan módon, amely tükrözné az uniós szanálási keretrendszer alkalmazása tekintetében meglévő szándékot.

Ugyanakkor – a betétekből finanszírozott intézmények betéteseinek veszteségviselési kockázatai miatt – az uniós szanálási keretrendszert kevésbé használták ki annak biztosítására, hogy az említett intézmények, különösen a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek hiányában, a szanálás során külső finanszírozáshoz juthassanak hozzá. Végül, az a tény, hogy a szanáláson kívüli finanszírozáshoz való hozzájárásra a szanálás esetében alkalmazandóknál kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak, eltántorított az uniós szanálási keretrendszer alkalmazásától más megoldások javára, ami gyakran azzal jár, hogy az intézmények vagy szervezetek saját forrásainak vagy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálóknak a felhasználása helyett az adófizetők pénzét veszik igénybe. Az említett helyzet viszont a szétaprózódás kockázatát, valamint az intézmények és szervezetek – különösen a kisebb és közepes méretűek – fizetéseképtelenségének kezelése során az optimálistól elmaradó eredmények kockázatát, továbbá a fel nem használt pénzügyi források alternatív költségeit eredményezi. Ezért biztosítani kell az uniós szanálási keretrendszer hatékonyabb és következetesebb alkalmazását, valamint azt, hogy az alkalmazható legyen a közérdeket szolgáló minden esetben, többek között betétekből finanszírozott, bizonyos kisebb és közepes méretű olyan intézmények esetében is, amelyek nem rendelkeznek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható elegendő egyéb kötelezettséggel.

- (3) A 2014/59/EU irányelv felülvizsgálatának egyik fő célja az adófizetők pénzének jobb védelme annak biztosítása révén, hogy a szanálási keretrendszer szükség esetén bármikor alkalmazható legyen. Az adófizetők pénzének felhasználását – egy felülvizsgált keretrendszer bevezetésével – jelentősen csökkenteni kell annak biztosítása érdekében, hogy gyakrabban és hatékonyabban vegyék igénybe az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókat, beleértve a szanálásfinanszírozási rendszereket is.
- (4) A szanálás alá nem vonhatónak minősített leányvállalatok esetében szükséges szanálástervezési munka intenzitása és részletessége a következőktől függően eltérő: az érintett intézmények és szervezetek mérete, kockázati profilja, a kritikus funkciók ellátásában betöltött szerepe, fő üzletágai, a szanálást követően a csoport működésének folytonossága és a csoportszintű szanálási stratégia szempontjából vett jelentősége, valamint a leányvállalatnak a letelepedési helye szerinti tagállamban betöltött szerepe, beleértve a potenciális rendszerszintű jelentőségét, továbbá azt, hogy a rendes fizetésektől való mentesség eljárás keretében történő felszámolása milyen esetleges hatást gyakorolna a betétbiztosítási rendszerben rendelkezésre álló pénzügyi eszközökre. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy mérlegeljék az említett tényezőket az érintett leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések meghatározásakor, és adott esetben arányos megközelítést alkalmazzanak.

- (5) Miután megállapítást nyert, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, és a szanálási hatóságok arra a következtetésre jutottak, hogy szanálása nem szolgálja a közérdeket, és ezért a nemzeti jog alapján felszámolás alatt áll, végső soron a piacról való kilépés felé tart. Ilyen esetben nincs többé szükség az intézmény vagy szervezet szanálására vonatkozó tervre, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóság visszavonta-e már az érintett intézmény vagy szervezet engedélyét. Ugyanez vonatkozik az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházási stratégia keretében történő átruházása után fennmaradó, szanálás alatt álló intézményre is. Ezért helyénvaló pontosítani, hogy ilyen helyzetekben nincs szükség szanálási tervek elfogadására.
- (6) A szükségtelen költségek és az összetettség elkerülése érdekében a valamely csoport részét képező szervezetek által a szanálási tervek elkészítése céljából a szanálási hatóságoknak szolgáltatandó információk benyújtására vonatkozó eljárást össze kell hangolni a 2014/59/EU irányelvben a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) nyomán követéséhez szükséges információk benyújtására vonatkozóan meghatározott eljárással.

- (7) A szanálási hatóságok jelenleg dönthetnek úgy, hogy megtiltanak bizonyos nyereségkifizetéseket abban az esetben, ha az intézmény vagy szervezet – függetlenül attól, hogy szanálható szervezet-e – az MREL-en felül nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt. Bizonyos helyzetekben azonban előfordulhat, hogy egy intézménynek vagy szervezetnek nem ugyanazon az alapon kell megfelelnie az MREL-nek, mint a kombinált pufferkövetelménynek. Az említett helyzet bizonytalanságot teremt a szanálási hatóságok nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának, és az MREL-hez kapcsolódó maximálisan felosztható összeg kiszámításának feltételeit illetően. Ezért elő kell írni, hogy az említett esetekben a szanálási hatóságoknak gyakorolniuk kell azon hatáskörüket, hogy a 2014/59/EU irányelv 45c. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannal kapott, becsült kombinált pufferkövetelmény alapján megtiltsanak bizonyos nyereségkifizetéseket. Az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a becsült kombinált pufferkövetelményt a szanálási hatóságoknak közölniük kell az intézménnyel vagy szervezettel, amelynek ezt követően a becsült kombinált pufferkövetelményt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.

- (8) Korai beavatkozási intézkedéseket vezettek be annak lehetővé tételére az illetékes hatóságok számára, hogy orvosolják egy intézmény vagy szervezet pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, valamint a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék egy esetleges szanálás kockázatát és hatását. Azonban az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának kiváltó okaival kapcsolatos bizonytalanság és a felügyeleti intézkedésekkel való részleges átfedések miatt eddig ritkán alkalmaztak korai beavatkozási intézkedéseket. Az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit ezért egyszerűsíteni és pontosítani kell. Egy intézmény vagy szervezet vezető testülete elmozdításának feltételeivel és időzítésével, valamint az ügyvivő vagyonfelügyelők kinevezésével kapcsolatos bizonytalanságok eloszlatása érdekében az említett intézkedéseket kifejezetten korai beavatkozási intézkedésnek kell tekinteni, amelyet ugyanazon kiváltó okok alapján kell meghozni. Bizonyos feltételek mellett a tevékenységek fokozatos felszámolása is költséghatékony megoldás lehet, amely megkönnyíti egy gyenge üzleti modellel rendelkező intézmény vagy szervezet kivonulását a piacról, elkerülve a legvégül az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelenségéhez vezető hosszú hanyatlást.

Az illetékes hatóságoknak korai beavatkozási hatáskörrel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy egy intézmény vagy szervezet tevékenységeinek önkéntes felszámolása esetén végrehajtandó terv benyújtását kérjék, a terv végrehajtására vonatkozó döntést azonban az érintett intézményre vagy szervezetre hagyva. Az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy a korai beavatkozási hatáskörök alkalmazásakor az arányosság elvével összhangban válasszák ki az adott helyzet kezelésére megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vehessék a reputációs kockázatokat, vagy a pénzmosáshoz vagy az információs és kommunikációs technológiához kapcsolódó kockázatokat, az illetékes hatóságoknak nemcsak mennyiségi mutatók – így például a tőke- vagy likviditási követelmények, a tőkeáttétel szintje, a nemteljesítő hitelek vagy a kitétségek koncentrációja – alapján kell értékelniük a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, hanem minőségi jellegű kiváltó okok alapján is. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az intézmény vagy szervezet helyzetének további romlása, a korai beavatkozási intézkedésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatnak lehetővé kell tennie ezen intézkedések gyors mérlegelését és – adott esetben – alkalmazását.

- (9) A jogbiztonság javítása érdekében meg kell szüntetni a 2014/59/EU irányelvben előírt azon korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek átfedésben vannak a 2013/36/EU⁶ és az (EU) 2019/2034⁷ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott prudenciális keret alapján már meglévő hatáskörökkel. Emellett biztosítani kell, hogy a szanálási hatóságok felkészülhessenek egy intézmény vagy szervezet esetleges szanálására. Az illetékes hatóságnak ezért kellő időben tájékoztatnia kell a szanálási hatóságokat az intézmény vagy szervezet helyzetének romlásáról, és a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell az előkészítő intézkedések végrehajtásához szükséges hatáskörökkel. Fontos, hogy annak érdekében, hogy a szanálási hatóságok a lehető leggyorsabban reagálhassanak egy intézmény vagy szervezet helyzetének romlására, a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazása nem lehet feltétele annak, hogy a szanálási hatóság intézkedéseket hozzon az intézmény vagy szervezet értékesítésére vonatkozóan, vagy információkat kérjen a szanálási terv aktualizálásához és az értékelés elkészítéséhez.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Intézményvédelmi rendszerben tagsággal rendelkező intézmény értékesítése esetén a szanálási hatóságoknak mérlegelniük kell azon intézkedéseket, amelyeket az intézményvédelmi rendszer a szanálás előtt hozhat annak érdekében, hogy elkerülje az intézmény fizetési képességének vagy valószínű fizetési képtelenné válásának lényeges kockázatát. Egy intézmény vagy szervezet helyzetének romlására való következetes, koordinált, hatékony és időben történő reagálás, valamint az esetleges szanálásra való megfelelő felkészülés érdekében fokozni kell az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti együttműködést és koordinációt. Amint egy intézmény vagy szervezet teljesíti a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak fokozniuk kell az információcserét, beleértve az ideiglenes információkat is, és közösen kell nyomon követniük az intézmény vagy szervezet helyzetét.

- (10) Biztosítani kell az időben történő fellépést és az illetékes hatóság és a szanálási hatóság közötti korai koordinációt még mialatt egy intézmény vagy szervezet működő vállalkozás, de lényeges kockázata van annak, hogy fizetéseképtelenné válhat. Az illetékes hatóságnak ezért a lehető leghamarabb értesítenie kell a szanálási hatóságot az ilyen kockázatról. Az értesítésben közölni kell az illetékes hatóság értékelését megalapozó indokokat, valamint nem kimerítő jelleggel át kell tekinteni azon alternatív magánszektorbeli intézkedéseket, felügyeleti intézkedéseket vagy korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelenségének észszerű időkereten belüli megelőzése érdekében rendelkezésre állnak. Az ilyen korai értesítés nem érinti azon alternatív magánszektorbeli intézkedéseket – beleértve a valamely intézményvédelmi rendszer által hozott intézkedéseket is –, amelyekkel észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelensége vagy valószínű fizetéseképtelenné válása, és nem sérti a szanálási feltételek teljesülésének megállapítását szolgáló eljárásokat. Az, hogy az illetékes hatóság előzetesen értesítse a szanálási hatóságot annak lényeges kockázatáról, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, illetve az ilyen lényeges kockázat kezelésére irányuló intézkedések végrehajtására meghatározott határidő lejártá nem lehet feltétele annak, vagy szükségszerűen nem vonhatja maga után azt, hogy az adott intézmény vagy szervezet fizetéseképtelenségét vagy valószínű fizetéseképtelenné válását a későbbiekben megállapítsák.

Ezenkívül, ha egy későbbi szakaszban az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak minősül, és észszerű időkereten belül nincs alternatív megoldás a fizetéseképtelenség megelőzésére, a szanálási hatóságnak döntenie kell arról, hogy hoz-e szanálási intézkedést. Ilyen esetben az adott intézményre vagy szervezetre alkalmazandó szanálási intézkedésről szóló határozat időben történő meghozatala alapvető fontosságú lehet a szanálási stratégia sikeres végrehajtása szempontjából, különösen azért, mert az intézmény vagy szervezet működésébe történő korai beavatkozás hozzájárulhat a stratégia végrehajtásához szükséges megfelelő szintű veszteségviselő képesség és likviditás biztosításához. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a szanálási hatóság számára, hogy az illetékes hatósággal szoros együttműködésben értékelje, mi minősül észszerű időkeretnek az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelenségének elkerülését célzó alternatív intézkedések végrehajtására. A megfelelő időbeli eredmény biztosítása, és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a szanálási hatóság megfelelően felkészüljön az intézmény vagy szervezet esetleges szanálására, a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak rendszeresen találkozniuk kell, és a szanálási hatóságnak – az ügy körülményeire tekintettel – kell döntenie az említett ülések gyakoriságáról.

- (11) A szanálási keretrendszer rendeltetése, hogy minden intézményre és szervezetre alkalmazni lehessen – annak méretétől és üzleti modelljétől függetlenül –, amennyiben a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök nem alkalmasak a szervezet fizetéseképtelenségének kezelésére. A keretrendszer egyes célkitűzéseit azonban pontosabban meg kell határozni a harmonizáció fokozása és a konvergencia előmozdítása érdekében. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítására irányuló szanálási cél a pénzügyi stabilitást és a reálgazdaságot hivatott megvédeni. Ezért biztosítani kell, hogy a kritikus funkciók ellátása ne szűnjön meg. Így különösen, egyértelművé kell tenni, hogy a konkrét körülményektől függően a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni annak megállapítását, hogy egy intézmény vagy szervezet bizonyos funkciói akkor is kritikusnak tekintendők, ha azok megszűnése csak regionális szinten okozna fennakadást a pénzügyi stabilitás, vagy a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások tekintetében. Ami a betétgyűjtést illeti, a szanálási hatóságoknak kellő figyelmet kell fordítaniuk a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸ hatálya alá nem tartozó betétekkel rendelkező betétesek bizalma elvesztésének kockázatára. Az állami forrásokat védeni kell a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják. Védelmet kell nyújtani a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ hatálya alá tartozó befektetők, valamint az ügyfelek pénzeszközei és az ügyfelek vagyona számára is.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) A szanálási tervezés szakaszában annak eldöntésekor, hogy egy intézményt ki kell-e jelölni szanálásra, a szanálási hatóságoknak azt a tényt, hogy egy intézményre egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak, általában annak mutatójaként kell használniuk, hogy fizetéseképtelenség esetén a szanálás nem szolgálná a közérdeket. Ezzel szemben az a tény, hogy egy intézményre nem vonatkoznak egyszerűsített kötelezettségek, azt jelezheti, hogy fizetéseképtelenség esetén a szanálása közérdeket szolgálna.

- (13) Egy szervezet rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása egyes esetekben veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, és megszakíthatja a kritikus funkciók ellátását. Ez lehet a helyzet például akkor, ha a fizetésektelenség miatt valószínűleg a betétek jelentős részén veszteség keletkezne, vagy a betétekhez való folyamatos hozzáférés jelentős nehézségekbe ütközne, és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett veszteségek vagy az említett nehézségek jelentős hatást gyakorolhatnak a kritikus funkciók ellátására, átterjedés révén a pénzügyi stabilitásra vagy a reálgazdaságra. Ilyen esetekben nagy valószínűséggel közérdek fűződne ahhoz, hogy az intézményt vagy a szervezetet szanálás alá vonják ahelyett, hogy rendes fizetésektelenségi eljárás keretében felszámolnák. Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, lehetőség szerint figyelembe kell venni egyrészt az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókön – nevezetesen a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszereken – keresztül nyújtott finanszírozás, és másrészt a tagállamok által az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozás közötti különbséget. A tagállamok által nyújtott ilyen finanszírozás nagyobb erkölcsi kockázattal jár, és kevésbé ösztönzi a piaci fegyelmet. Ezért a rendkívüli állami pénzügyi támogatás minimalizálására irányuló célkitűzés értékelésekor a szanálási hatóságoknak előnyben kell részesíteniük a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszereken keresztüli finanszírozást a tagállami költségvetési forrásokból származó, azonos összegű finanszírozással szemben.

- (14) A közérdek értékelésének elvégzésekor a szanálási hatóságoknak fel kell mérniük, hogy a szanálási célok bármelyike ki volna-e téve kockázatnak, ha a fizetésektelen intézményt vagy szervezetet rendes fizetésektelenégi eljárás keretében számolnák fel. A szanálási intézkedés nem tekinthető közérdekből szükségesnek, ha az intézmény vagy szervezet rendes fizetésektelenégi eljárás keretében történő felszámolása esetén egyetlen szanálási cél sincs kockázatnak kitéve. Ha a szanálási hatóság értékelése szerint a rendes fizetésektelenégi eljárás keretében történő felszámolás esetén legalább egy szanálási cél kockázatnak van kitéve, a közérdek értékelésének eredménye csak akkor lehet negatív, ha a fizetésektelen intézmény vagy szervezet rendes fizetésektelenégi eljárás keretében történő felszámolásával a szanálási célok nemcsak a szanálással azonos mértékben, hanem hatékonyabban teljesülnének.
- (15) Amennyiben egy fizetésektelen intézmény vagy szervezet nem kerül szanálás alá, a nemzeti jog szerint rendelkezésre álló eljárásoknak megfelelően fel kell számolni. Az ilyen eljárások tagállamonként jelentősen eltérőek lehetnek. Bár helyénvaló kellő rugalmasságot engedni a meglévő nemzeti eljárások alkalmazása céljára, bizonyos szempontokat tisztázni kell annak biztosítása érdekében, hogy az érintett intézmények vagy szervezetek kilépjenek a piacról.

- (16) Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság megindítsa a nemzeti jog szerinti eljárást vagy kérelmezze annak megindítását egy olyan intézmény vagy szervezet felszámolása érdekében, amelyről megállapítást nyert, hogy fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, de nem került szanálás alá. Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi az intézménynek vagy szervezetnek a részvényesek döntése alapján történő önkéntes felszámolását, az ilyen lehetőséget fenn kell tartani, és az érintett hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy kérje az ilyen eljárás megindítását. Biztosítani kell azonban, hogy a részvényesek gyors fellépésének hiányában az érintett nemzeti hatóság intézkedjen.
- (17) Azt is elő kell írni, hogy a felszámolási eljárások végeredménye a banki tevékenységek megszüntetése, ami a fizetéképtelen intézmény vagy szervezet piacról való kilépéséhez vezet. Az alkalmazott nemzeti jogtól függően, az említett eredmény különböző módokon érhető el. Ezek közé tartozhat az intézmény vagy szervezet részben vagy egészben történő értékesítése, meghatározott eszközök vagy kötelezettségek értékesítése vagy a fokozatos felszámolás – beleértve a kifizetések és a betétgyűjtés megszüntetését – az eszközök fokozatos értékesítése céljából, lehetővé téve az érintett hitelezők követeléseinek kielégítését. A banki tevékenységek megszüntetése többek között azt is szükségessé teheti, hogy az új kötelezettségek kibocsátását kizárólag a meglévő eszközökből eredő refinanszírozási igények fedezésére korlátozzák olyan módon, hogy a kötelezettségek futamidejét nem hosszabbítják meg. Az eljárások jobb kiszámíthatósága érdekében az említett eredményt észszerű időkereten belül kell elérni.

- (18) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy egy intézmény vagy szervezet engedélyét kizárólag azon az alapon is visszavonhassák, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, de nem kerül szanálás alá. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy – az intézmény vagy szervezet nemzeti joggal összhangban történő felszámolása céljának támogatására – visszavonják az intézmény vagy szervezet engedélyét, különösen azokban az esetekben, amikor a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eljárások nem indíthatók meg abban az időpontban, amikor az intézményt vagy szervezetet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősítik, beleértve azon eseteket is, amikor az intézmény vagy szervezet a mérlege szerint még nem fizetésképtelen. Annak további biztosítása érdekében, hogy az intézmény vagy szervezet felszámolásának célja elérhető legyen, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az engedélynek az illetékes hatóság általi visszavonása is szerepeljen azon lehetséges feltételek között, amelyek lehetővé teszik a fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló, de szanálás alá nem vont intézményekre vagy szervezetekre alkalmazandó, a nemzeti jogon alapuló eljárások legalább egyikének megindítását.

- (19) A 806/2014/EU rendelet, valamint a 2014/49/EU és a 2014/59/EU irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében tovább kell pontosítani azon feltételeket, amelyek mellett – kivételesen – rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő, megelőző jellegű intézkedések tehetők. Biztosítani kell, hogy a megelőző intézkedéseket kellő időben meghozzák. Ezenkívül az értékvesztett eszközök – többek között a vagyongazdálkodási eszközök vagy az eszközgarancia-rendszerek – tehermentesítésére irányuló intézkedések eredményesnek és hatékonyak bizonyulhatnak az intézmények és szervezetek esetleges pénzügyi nehézségeit kiváltó okok kezelésében és a fizetéseik megelőzésében, ezért releváns megelőző intézkedéseknek minősülhetnek. Ezért meg kell határozni, hogy megelőző intézkedések értékvesztett eszközökre vonatkozó intézkedések formájában is tehetők.

- (20) A piaci fegyelem megőrzése, az állami források védelme és a verseny torzulásának elkerülése érdekében a megelőző intézkedéseknek továbbra is kivételt kell képezniük, és csak a piac súlyos zavarainak kezelésére és a pénzügyi stabilitás megőrzésére alkalmazhatók, különösen rendszerszintű válság esetében. Ezenkívül a megelőző intézkedések nem alkalmazhatók a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek kezelésére. A felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek számszerűsítésének legmegbízhatóbb eszköze az Európai Központi Bank (EKB), az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) vagy a nemzeti illetékes hatóságok által végzett eszközminőség-vizsgálat. Az illetékes hatóságoknak az említett eszközminőség-vizsgálat felhasználásával, vagy adott esetben helyszíni ellenőrzésekkel kell számszerűsíteniük a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségeket, amennyiben az ilyen eszközminőség-vizsgálat vagy ellenőrzés észszerű időn belül elvégezhető. Amennyiben ez nem lehetséges, az illetékes hatóságoknak a fennálló körülmények között lehetséges legmegbízhatóbb módon kell számszerűsíteniük a felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket, adott esetben az intézmény vagy szervezet mérlege alapján, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, és ezt független külső könyvvizsgáló megerősítette.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

A megelőző feltőkésítés és az újonnan kibocsátott kötelezettségekre vonatkozó állami garanciák formájában megvalósuló támogatási intézkedések céljából tett azon megállapítást, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetőképes, annak előretekintő értékelésére kell alapozni, hogy az intézmény vagy szervezet képes-e megfelelni az 575/2013/EU¹¹ vagy az (EU) 2019/2033¹² európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, valamint a 2013/36/EU vagy az (EU) 2019/2034 irányelvben meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelménynek.

-
- ¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).
- ¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) A megelőző feltőkésítés célja azon életképes intézmények és szervezetek támogatása, amelyekről megállapították, hogy a közeljövőben valószínűleg átmeneti nehézségekkel szembesülnek, és ezáltal helyzetük további romlásának megakadályozása. Annak elkerülésére, hogy állami támogatást nyújtsanak olyan vállalkozásoknak, amelyek már nem nyereségesek, a szavatolótőke-instrumentumok vagy más tőkeinstrumentumok megszerzése formájában vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések révén hozott megelőző intézkedések összege nem haladhatja meg azon mértéket, amely a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat szerinti kedvezőtlen forgatókönyvben azonosított tőkehiány fedezéséhez szükséges. Annak biztosítására, hogy a közfinanszírozást végül megszüntessék, az említett megelőző intézkedéseknek is időben korlátozottnak kell lenniük, és egyértelmű ütemtervet kell tartalmazniuk a kivezetésükre vonatkozóan (a továbbiakban: a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia). A lejárat nélküli instrumentumokat, beleértve az elsődleges alapvető tőkét is, csak kivételes körülmények között és bizonyos mennyiségi korlátok mellett szabad felhasználni, mivel természetüknél fogva nem felelnek azon feltételnek, hogy ideiglenesek legyenek. Az illetékes hatóságoknak egyszeri korrekciós tervet kell kérniük azon intézményektől és szervezetektől, amelyek nem felelnek meg a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia feltételeinek. Annak biztosítása érdekében, hogy az életképtelennek bizonyuló intézmények és szervezetek kivonuljanak a piacról, egy érintett hatóságnak meg kell állapítania, hogy az intézmény vagy szervezet fizetéképtelen-e, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik-e, amennyiben az illetékes hatóság nem elégedett a korrekciós tervvel, vagy ha az intézmény vagy szervezet nem felel meg a korrekciós tervnek.

- (22) Megelőző intézkedések útján csak akkora összegű finanszírozást szabad nyújtani, amelyre az intézménynek vagy szervezetnek annak érdekében van szüksége, hogy a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat során meghatározott kedvezőtlen forgatókönyvesemény bekövetkeztekor meg tudja őrizni a fizetőképességét. Értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések esetében a finanszírozásban részesülő intézmény vagy szervezet számára lehetővé kell tenni, hogy az adott összeget az átruházott eszközök veszteségeinek fedezésére vagy tőkeinstrumentumok megszerzésével kombinálva használja fel, feltéve, hogy nem lépi túl az azonosított hiány teljes összegét. Biztosítani kell továbbá, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések megfeleljenek az állami támogatásokra vonatkozó hatályos szabályoknak és a bevált gyakorlatoknak, helyreállítsák az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét, továbbá az állami támogatás a szükséges minimumra korlátozódjon, és a verseny ne torzuljon. Az említett okokból az érintett hatóságoknak az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések esetében figyelembe kell venniük a konkrét iránymutatást, beleértve a nemzeti eszközközkezelő társaságok létrehozásának lehetséges módjára vonatkozó bizottsági tervezetet, valamint „A nemteljesítő hitelek kezelése a Covid19-világjárványt követően” című, 2020. december 16-i bizottsági közleményt. Az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedéseknek fő szabályként mindig ideiglenesnek kell lenniük. Az említett feltételnek való megfelelést várhatóan jobban biztosítják az érintett intézmény vagy szervezet értékvesztett eszközeivel kapcsolatban egy meghatározott időszakra nyújtott állami garanciák, mint az ilyen eszközök államilag támogatott szervezetre történő átruházása.

- (23) A prudenciális követelmények lényeges megsértésének lefedése érdekében tovább kell pontosítani azon feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy a holdingtársaságok fizetésektelenek-e vagy valószínűleg fizetésektelenné válnak-e. Az említett követelményeknek a holdingtársaság általi megsértését akkor kell lényegesnek tekinteni, ha a jogsértés a típusát és a mértékét tekintve olyan szintű, hogy – ha egy hitelintézet követte volna el – indokolt lenne, hogy az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt.
- (24) A tagállamok a nemzeti joguk alapján hatáskörrel rendelkezhetnek a kifizetések vagy a teljesítési kötelezettségek felfüggesztésére, és ez kiterjedhet a biztosítható betétekre is. Amennyiben a kifizetések vagy a teljesítési kötelezettségek felfüggesztése nem függ össze közvetlenül a hitelintézet pénzügyi körülményeivel, előfordulhat, hogy a betétek nem befagyasztottak a 2014/49/EU irányelv alkalmazásában. Következésképpen előfordulhat, hogy a betétesek hosszabb ideig nem férnek hozzá a betéteikhez. A betétesek bankszektorba vetett bizalmának megőrzése, valamint a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek a betéteikből hozzáférhessenek a megfelelő napi összeghez, különösen a megélhetési költségeik fedezésére, amennyiben a betéteikhez azért nem férnek hozzá, mert a kifizetések felfüggesztésére nem a betétesek kifizetéséhez vezető okokból került sor. Az ilyen eljárásnak kivételesnek kell maradnia, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek hozzáférjenek a megfelelő napi összegekhez.

- (25) A jogbiztonság növelése érdekében, valamint tekintettel a jövőbeli bizonytalan eseményekből – többek között a szanálás időpontjában folyamatban lévő jogvita kimeneteléből – eredő kötelezettségek potenciális jelentőségére, meg kell határozni, hogy az említett kötelezettségeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazása céljából milyen módon kell kezelni. A szanálási hatóságoknak különbséget kell tenniük az olyan, múltbeli eseményekből fakadó meglévő kötelmeken alapuló kötelezettségek között, amelyek bizonytalan időzítésű vagy összegű veszteséget fognak eredményezni, és az olyan kötelezettségek között, amelyek a jövőben merülhetnek fel, de nem eredményeznének veszteséget, vagy csak bizonytalan esemény bekövetkezése esetén merülhetnek fel a jövőben.
- (26) Azt is elő kell írni, hogy az egyéb kötelezettségekkel azonos módon kell kezelni a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségeket, amennyiben az említett kötelezettségek olyan, múltbeli eseményekből fakadó meglévő kötelmeken alapulnak, amelyek veszteséget fognak eredményezni. Az ilyen kötelezettségeknek a hitelezői feltőkésítésbe bevonhatónak kell lenniük, kivéve, ha megfelelnek a hitelezői feltőkésítés hatálya alóli kizárásra vonatkozó konkrét kritériumok valamelyikének. Tekintettel arra, hogy az említett kötelezettségek a szanálás során relevánsak lehetnek, valamint a hitelezői feltőkésítés alkalmazása bizonyosságának biztosítása érdekében elő kell írni, hogy az említett kötelezettségek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részét képezik, és hogy ennek következtében a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazható azokra. A hitelezői feltőkésítésnek a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségekre történő hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy csökkentse – akár nullára is csökkentse – az ilyen kötelezettségek tekintetében esedékes tőkeösszeget, és az ilyen kötelezettségeket részvényekké vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítsa át. Azonban a csökkentés vagy átalakítás csak akkor léphet érvénybe, amikor a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség idejét és összegét végérvényesen meghatározták.

- (27) Biztosítani kell, hogy egy, a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó kötelezettség, vagy egy, a szanálás időpontjában meglévő kötelmen alapuló, bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség ne rontsa a szanálási stratégia és különösen a hitelezői feltőkésítés hatékonyságát. Az említett cél elérése érdekében az értékelőnek a szanálás céljából végzett értékelés részeként értékelnie kell az ilyen kötelezettségeket, és a legjobb tudása szerint számszerűsíteni kell az említett kötelezettségek potenciális értékét. Annak érdekében, hogy a szanálási eljárást követően az intézmény vagy szervezet megfelelő ideig fenn tudja tartani a kellő piaci bizalmat, az értékelőnek figyelembe kell vennie az említett potenciális értéket azon összeg meghatározásakor, amellyel a szanálás alatt álló intézmény tőkemegfelelési mutatóinak helyreállítása érdekében a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani. Így különösen, a szanálási hatóságnak olyan mértékben kell alkalmaznia a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre vonatkozó átalakítási hatásköreit, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése elegendő legyen azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyeket egy, a jövőben esetleges felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó vagy egy meglévő kötelmen alapuló, de bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség okozhat. A leírandó vagy átalakítandó összeg értékelésekor a szanálási hatóságnak több tényező alapján gondosan mérlegelnie kell a potenciális veszteségnek a szanálás alatt álló intézményre gyakorolt hatását, beleértve az esemény bekövetkezésének valószínűségét, a bekövetkezés időkeretét és a kötelezettség összegét.

- (28) Bizonyos körülmények között, miután a szanálásfinanszírozási rendszer az intézmény vagy szervezet szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának legfeljebb 5 %-át kitevő hozzájárulást nyújtott, a szanálási hatóságok a szanálási intézkedést kiegészítő finanszírozási források bevonásával tovább támogathatják. Pontosabban meg kell határozni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszer milyen körülmények között nyújthat további támogatást abban az esetben, ha már teljes egészében leírták vagy átalakították valamennyi olyan hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, amelyek a kielégítési sorrendben a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások nem biztosított betéteinél hátrébb sorolt nem biztosítható betétek, és amelyeket a hitelezői feltőkésítésből mérlegelési jogkör alkalmazásával nem zártak ki.

(29) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősítéshez szükséges feltételeket teljesítő betétek beszámíthatók az MREL-nek való megfelelésbe. Tekintettel azonban a betétek sajátos jellegére, valamint a reálgazdaságban és a bankrendszerbe vetett bizalom fenntartásában betöltött szerepükre, a betéteknek az MREL-nek való megfeleléshez használt kötelezettségek körébe történő bevonását szigorúbb követelményekhez kell kötni, ugyanis az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásoknak teljes egészében felhasználhatónak kell lenniük a veszteségek fedezésére, és hozzá kell járulniuk a hitelintézet feltőkésítéséhez annak fizetési képtelensége esetén. Először is, a jelenlegi szabályokhoz hasonlóan nem szabad lehetővé tenni, hogy az MREL-hez használt betéteket természetes személyek vagy mikro-, kis- és középvállalkozások tartsák. Másodszor, egyértelművé kell tenni, hogy azon betétek, amelyek jogot biztosítanak a tulajdonosuk számára a lejárat előtti visszafizetésre, nem vehetők figyelembe az MREL szempontjából, azokban az esetekben sem, amikor a szerződéses rendelkezések előírják, hogy a korai visszafizetés büntetés felszámítását vonja maga után. Harmadszor, az átláthatóság biztosítása és a nem megfelelően elhelyezett betétek kockázatának minimalizálása érdekében a vonatkozó szerződéses rendelkezésekben kifejezetten hivatkozni kell a hitelintézet azon szándékára, hogy az említett betéteket felhasználja az MREL-nek való megfelelés céljából, valamint azon tényre, hogy azok nem minősülnek biztosítható betétnek, és hogy ezért befagyasztás esetén a betétbiztosítási rendszer az említett betétből semmilyen részt nem fog visszafizetni. Negyedszer, a betéteknek az MREL teljesítésének céljából történő felhasználása főszabályként kizárólag akkor engedélyezhető, ha a szanálási hatóságok előzetesen engedélyezték az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásokba való bevonásukat azon értékelés alapján, hogy az ilyen betéteket szanálás esetén nem volna szükséges megvédeni a veszteségek viselésétől, és azok nem képeznék a szanálhatóság jelentős akadályát. A szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy minden egyes szanálás alá vonható szervezet esetében általánosan, az egyes betétek egyenkénti értékelése nélkül engedélyezzék a betéteknek az MREL teljesítése érdekében történő felhasználását, valamint azt is, hogy az MREL teljesítése céljából meghatározott összegekre korlátozzák a betétek bevonását. A strukturált betétek – annak ellenére, hogy beágyazott származtatott ügylettel rendelkező kötelezettségek – szintén minősülhetnek a hitelintézet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek, feltéve, hogy minden egyéb feltétel teljesül.

- (30) A hirtelen kilengések elkerülése érdekében szükség van a leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősülő meglévő betétek bevonásának lehetőségére. A(z) ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal plusz egy nappal] előtt elhelyezett betétek esetében el kell tekinteni az új elismerhetőségi kritériumoktól. A bevonás lehetőségének ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-án/-én meg kell szünnie.

- (31) Az (EU) 2019/876¹³ és az (EU) 2019/877¹⁴ európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ átültette az uniós jogba a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015. november 9-én közzétett, „Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet” (A teljes veszteségviselő képesség keretelvei és feltételei) (TLAC) című nemzetközileg elfogadott dokumentumot, amely az uniós jogban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) említett globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozik (a továbbiakban: a TLAC-standard). Az (EU) 2019/877 rendelet és az (EU) 2019/879 irányelv módosította a 2014/59/EU irányelvben és a 806/2014/EU rendeletben meghatározott MREL-t is. A 2014/59/EU irányelvben előírt, az MREL-re vonatkozó rendelkezéseket és a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó TLAC-standard végrehajtását össze kell hangolni egyes olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek felhasználhatók az MREL azon részének teljesítésére, amelyet szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni. Így különösen, a bizonyos kizárt kötelezettségekkel egyenrangú kötelezettségeket figyelembe kell venni a szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkéjében és alárendelt leírható instrumentumaiban, amennyiben az említett kizárt kötelezettségek összege a szanálás alá vonható szervezet mérlegében nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének 5 %-át, és az említett beszámításból nem fakadnak „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel kapcsolatos kockázatok.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Egyes szanálás alá vonható szervezetek esetében a szanálási tervben vagy a csoportszintű szanálási tervben meghatározott, előnyben részesített szanálási stratégia elsődlegesen a szanálás alatt álló intézmény tevékenységének magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre történő átruházásán alapul. Ilyen esetekben a betétbiztosítási rendszer esetleg felkérhető arra, hogy járuljon hozzá a szanálási intézkedéshez, potenciálisan a betétbiztosítási rendszer által nem fedezett bizonyos betétek védelmének biztosítása érdekében. Az erkölcsi kockázat minimalizálása érdekében ezért elő kell írni, hogy amennyiben a szanálási terv a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a szanálás alá vonható szervezetnek a piacról való kivonulását irányozza elő, az érintett szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó MREL nem határozható meg bizonyos küszöbértékek alatti szinten. Amennyiben az MREL meghatározására vonatkozó szabályok alkalmazása az említett küszöbértékeknél magasabb összeget eredményez, az említett magasabb összeget kell figyelembe venni. Az említett küszöbértékeket nem kell alkalmazni a szanálás alá vonható olyan szervezetek tekintetében meghatározott MREL-re, amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája értelmében a hitelezői feltőkésítési eszközt kell alkalmazni az ahhoz elegendő szintű feltőkésítés céljából, hogy a szervezet továbbra is képes legyen folytatni az engedélyében szereplő tevékenységeket, abban az esetben sem, ha az előnyben részesített szanálási stratégia a hitelezői feltőkésítési eszköz más szanálási eszközökkel együtt történő alkalmazását írja elő, viszont ez utóbbiakat csak kiegészítő jelleggel kell igénybe venni.

- (33) A 2014/59/EU irányelv nem tartalmaz az MREL 2024 utáni teljesítésére vonatkozó átmeneti rendelkezésekről és közbenső célszintekről szóló, célzott szabályokat. Léteznek azonban olyan helyzetek, amikor az intézményeket vagy a szervezeteket nem lehet azonnal arra kötelezni, hogy megfeleljenek a szanálási hatóság által meghatározott magasabb MREL-nek, többek között olyan esetekben, amikor az MREL megemelése az intézménynél vagy szervezetnél bekövetkezett lényeges változásokból, például fúziókból vagy felvásárlásokból, vagy az előnyben részesített szanálási stratégia megváltoztatásából ered. Így különösen, amennyiben az előnyben részesített szanálási stratégia a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásról valamilyen szanálási intézkedés alkalmazására változik, előfordulhat, hogy az intézmény vagy a szervezet nem képes azonnal teljes mértékben megfelelni a szanálási hatóság által meghatározott MREL-nek. A szanálási hatóságokat ezért fel kell hatalmazni arra, hogy megfelelő átmeneti időszakokat határozzanak meg az MREL teljesítéséhez. Ezenkívül a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kötelező közbenső célszinteket határozzanak meg az ilyen intézmények vagy szervezetek számára annak biztosítása érdekében, hogy azok megfelelő módon állítsák össze az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásaikat. A jogos elvárások védelme érdekében az új szabályok nem érinthetik a szanálási hatóságok által a releváns időpontban alkalmazandó szabályok alapján korábban meghatározott átmeneti időszakokat.

- (34) Az intézményeknek és szervezeteknek bele kell foglalniuk a hitelezői feltőkésítés hatásainak szerződéses elismerését a harmadik országok joga által szabályozott, kötelezettségeket létrehozó megállapodásokba vagy eszközökbe, kivéve, ha ez jogilag vagy más módon kivitelezhetetlen. A szanálási keretrendszer alkalmazása során szerzett tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy a hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerésének említett feltételeire vonatkozó követelmények, valamint az ilyen feltételek beillesztésének kivitelezhetlenségére vonatkozó értesítési és értékelési eljárás szükségtelenül tág, összetett és megterhelő ahhoz, hogy teljesüljön a szanálási intézkedés tárgyát képező intézmények szanálhatóságának biztosítására irányuló cél. Ezért helyénvaló a szavatolótőke-instrumentumokra és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre vonatkozó követelmény alkalmazási körét szűkíteni, kizárva ezáltal különösen azon szerződéseket, amelyek a jövőben bizonytalan eseményből eredő kötelezettségeket keletkeztetnek. Emellett a követelmény hatálya alá tartozó intézmények és szervezetek körét illetően figyelembe kell venni a szanálási tervben előírányzott stratégiát. Ezért a felszámolandó szervezetek és a szanálás alá vonható szervezetek olyan leányvállalatai, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, nem kötelezhetők arra, hogy szerződéseikbe belefoglalják a hitelezői feltőkésítés elismerésének feltételét, kivéve, ha a szanálási hatóság ezt előírja számukra. Végül, bár nem szorulnak kiigazításra azon indokok, amelyek alapján az intézmények és a szervezetek hivatkozhatnak arra, hogy kivitelezhetetlen belefoglalni szerződéseikbe a hitelezői feltőkésítés elismerésének feltételét, egyszerűsíteni kell az intézmények és a szervezetek számára az ilyen helyzeteknek a szanálási hatóságnak történő bejelentésére irányuló eljárást, és a szanálási tervezés céljából be kell azt építeni az éves beszámolásba.

- (35) A szanálási tervezésnek, a szanálhatósági értékelésnek és a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskör gyakorlásának a megkönnyítése, valamint az információcsere elősegítése érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási hatóságának képesnek kell lennie szanálási kollégiumot létrehozni és irányítani.
- (36) Mivel az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ alapján létrehozott központi automatizált mechanizmusok birtokában lévő, azon ügyfelek aggregált számára vonatkozó információ-szolgáltatás, amelyek esetében az intézmény vagy a szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner, szükséges és arányos lehet a közérdek értékelésének elvégzéséhez, a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett információkat eseti alapon megkapják. Meg kell határozni a szanálási hatóságok információkhoz való közvetett hozzáféréseinek pontos időzítését is.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) A szanálási keretrendszer és a piaci visszaélésre vonatkozó keret között kölcsönhatások vannak. Így különösen, míg a szanálás vagy a szanálás előkészítése során hozott intézkedések az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ értelmében bennfentes információnak minősülhetnek, a korai közzétételük veszélyeztetheti a szanálási folyamatot. Amennyiben az ilyen intézkedések egy elhúzódó folyamat köztes lépései, az 596/2014/EU rendelet nem ír elő azonnali közzétételt. Más esetekben az intézmények vagy a szervezetek lépéseket tehetnek az említett probléma kezelése érdekében oly módon, hogy az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdése alapján késleltetik a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalát. Előfordulhat azonban, hogy a szanálás vagy a szanálás előkészítése időpontjában nem mindig állnak fenn a megfelelő ösztönzők arra, hogy az intézmény vagy a szervezet kezdeményezze a késleltetést. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy előírják az intézmény vagy a szervezet számára a szanálás előkészítésére és a szanálási eljárásra, vagy a leírásra és átalakításra vonatkozó bennfentes információk bizalmas kezelésének biztosítását mindaddig, amíg azt a szanálási célok eléréséhez szükségesnek ítélik. Az intézmények és a szervezetek számára csak akkor írható elő az ilyen bennfentes információknak az 596/2014/EU rendelet szerinti közzététele, ha a szanálási hatóság tájékoztatta őket arról, hogy a szanálási célok eléréséhez már nincs szükség a bizalmas kezelés biztosítására. Az intézmények és a szervezetek számára azonban elő kell írni, hogy amennyiben a bizalmas kezelés már nem biztosított, a bennfentes információt a lehető leghamarabb hozzák nyilvánosságra.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) Szanálás esetén is fenn kell tartani a díjazás és a teljesítmény közötti megfelelő kapcsolatot, különösen akkor, ha a veszteségeket valószínűleg áthárítják a szanálásfinanszírozási rendszerekre. Ilyen esetekben törölni kell a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felsővezetése tagjainak ki nem fizetett vagy nem megszolgált változó javadalmazását. Hacsak a vezető testület vagy a felsővezetés valamely tagja nem bizonyítja, hogy nem működött közre a szanálás alatt álló intézmény fizetéseképtelenségét eredményező vagy ahhoz hozzájáruló magatartásban, vagy nem volt felelős azért, vissza kell téríteni vagy vissza kell fizetni a szanálási intézkedés meghozatalára vonatkozó határozatot megelőző 24 hónapban megszolgált vagy kifizetett változó javadalmazást.
- (39) A szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelvben előírt kezdeti felhalmozási időszakát követően a rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei kismértékben a célszintjük alá csökkenhetnek, különösen a biztosított betétek növekedése miatt. Az említett körülmények között valószínűleg lehívásra kerülő előzetes hozzájárulások összege tehát vélhetően alacsony. Lehetséges ezért, hogy bizonyos években az ilyen előzetes hozzájárulások összege már nem áll arányban az említett hozzájárulások beszédésének költségével. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások beszédését legfeljebb három évvel elhalaszthassák mindaddig, amíg a beszédendő összeg arányos nem lesz a beszédési eljárás költségével, feltéve, hogy az ilyen halasztás nem befolyásolja lényegesen a szanálási hatóságoknak a szanálásfinanszírozási rendszerek igénybevételére vonatkozó képességét.

(40) A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások a szanálásfinanszírozási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé tartoznak. Ezért meg kell határozni azon körülményeket, amelyek mellett az említett fizetési kötelezettségvállalások lehívhatók. Abban az esetben, ha egy szervezet az engedélyéről való lemondásról szóló határozatot követően már nem tartozik a szanálásfinanszírozási rendszerbe fizetendő hozzájárulásokra vonatkozó kötelezettség hatálya alá, a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalást törölni kell. Annak biztosítása érdekében, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás törlése ne vezessen olyan helyzethez, amelyben a szanálásfinanszírozási rendszerben rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a szanálási hatóság által megfelelőnek ítélt szint alá csökkennek, a szanálási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a releváns szervezet által fizetendő hozzájárulás meghatározásához. Határozatában a szanálási hatóságnak kellően figyelembe kell vennie, hogy fenn kell tartani az egyenlő versenyfeltételeket valamennyi részt vevő intézmény között, beleértve azon szervezetet is, amely már nem tartozik a 2014/59/EU irányelv 1. cikkének hatálya alá. A szanálási hatóságnak részletesen meg kell indokolnia határozatát, és éves jelentésében közzé kell tennie az említett határozatot, beleértve annak indokolását is. Emellett a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszédendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és nagyobb bizonyosság biztosítása érdekében a szanálási hatóságnak az ilyen arányt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határoznia. Az illetékes hatóságnak törekednie kell annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások prociklikus hatása – az alkalmazott elszámolási módszertől függően – mérséklődjön.

- (41) A szanálásfinanszírozási rendszerekhez nyújtható rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális éves összege jelenleg az előzetes hozzájárulások összegének háromszorosára korlátozódik. A 2014/59/EU irányelvben előírt kezdeti felhalmozási időszakot követően az ilyen előzetes hozzájárulások – a szanálásfinanszírozási rendszerek igénybevételén kívüli körülmények között – csak a biztosított betétek szintjének változásaitól fognak függeni, és ezért valószínűleg kis mértékűvé válnak. Ha tehát a rendkívüli utólagos hozzájárulások maximális összege az előzetes hozzájárulások alapján kerül meghatározásra, az drasztikusan korlátozhatja a szanálásfinanszírozási rendszerek utólagos hozzájárulások beszedésére irányuló lehetőségét, ezáltal csökkentve intézkedési képességüket. Az ilyen eredmény elkerülése érdekében más határértéket kell megállapítani, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális összegét az érintett szanálásfinanszírozási rendszer célszintjének háromszor egynolcadában kell megállapítani.

(42) A 2014/59/EU irányelv részben harmonizálta a betéteknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerinti rangsorolását. Az említett szabályok a betétek háromszintű rangsorát írták elő, ahol a biztosított betétek állnak a kielégítési sorrend élén, majd a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások kártalanítási összeghatár feletti biztosítható betétei következnek. A fennmaradó betéteket, azaz a nagyvállalatok kártalanítási összeghatárt meghaladó betéteit és a betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból kizárt betéteket hátrébb kellett sorolni, de a kielégítési sorrendet illetően más harmonizálásra nem került sor. Végül, a betétbiztosítási rendszerek követelése a biztosított betétekével azonos szinten álló, magasabb prioritásúak voltak. Mindazonáltal az említett részleges harmonizáció a betétesek védelmére nem bizonyult optimális megoldásnak. A részleges harmonizáció miatt a fennmaradó betétesekkel szemben a különböző tagállamokban eltérő bánásmód érvényesült, különösen mivel egyre több tagállam döntött úgy, hogy jogi szempontból a fennmaradó betéteket is előnyben részesíti. Az említett különbségek nehézségeket okoztak a szanalási értékelések során a határokon átnyúló tevékenységű csoportokra vonatkozó kontrafaktuális fizetéseképtelenségi forgatókönyvek meghatározásakor is. Továbbá, a betétesek általános elsőbbségének hiánya potenciálisan problémákat okozott a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés tekintetében, különösen akkor, ha a 2014/59/EU irányelv által nem harmonizált betéteket az előresorolt követelésekkel azonos szinten sorolták be. Ezért módosítani kell a betéteknek a követelések jelenlegi hierarchiáján belüli rangsorát.

(43) A betétesek általános elsőbbségének bevezetésével a betétek rangsorolását teljes mértékben harmonizálni kell oly módon, hogy a kielégítési sorrendben – korlátozott számú kivétellel – minden betét megelőzi a rendes, fedezetlen követeléseket. A betétesek általános elsőbbsége hozzá fog járulni a betétesek bizalmának megerősítéséhez és a bankostromok kockázatának további megelőzéséhez. A betétesek fokozott védelme összhangban van azzal a piaci stressz idején különösen fontosá váló központi szereppel, amit a betétek egyrészt a reálgazdaságban, mint a megtakarítások és a fizetések elsődleges eszközei, másrészt a banki tevékenységben – fontos finanszírozási forrásként, és a bankrendszerbe vetett bizalom fő mozgatórugóiként – betöltenek. Ezenkívül a betétesek általános elsőbbsége javítja a hitelintézetek szanálhatóságát azáltal, hogy jobban meg tudnak felelni a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés követelményeinek, és csökkenti az e rendszerekből származó finanszírozási szükségletet, mivel a rendes, fedezetlen adósságok hitelezői feltőkésítése esetén kisebb a kockázata annak, hogy sérül a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv. Így különösen, a betéteknek a rendes, fedezetlen követelések fizetéseképtelenségi osztályából való kiemelése javítaná a rendes, fedezetlen követelések fennmaradó részének a hitelezői feltőkésítésbe való bevonhatóságát azáltal, hogy minimálisra csökkenti a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértésének kockázatát. A betétesek általános elsőbbsége azáltal, hogy csökkenti annak valószínűségét, hogy a betéteket a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés biztosítása érdekében leírják vagy átalakítják, hozzájárulna a hitelezői feltőkésítés hatékonyabbá és hitelesebbé tételéhez, továbbá növelné a szanálási keretrendszerben az átláthatóságot és jogbiztonságot. A szanálás során a betétesek általános elsőbbsége hozzájárulna az átruházási stratégiák hitelességéhez is, mivel egyszerűsítene, hogy a teljes betétállomány bekerüljön a magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre átruházandó kötelezettségek körébe, ami kedvező lenne a szanálás alatt álló intézmény ügyfélkapcsolatai és franchise-értéke szempontjából. Végül, a betétesek tekintetében a fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazott kielégítési sorrend teljes harmonizációja a határokon átnyúló tevékenységek és az egyenlő versenyfeltételek szempontjából is előnyös lenne.

- (44) Helyénvaló egyes nem biztosítható betéteket kizárni a betétesek általános elsőbbségéből. Így különösen, azon betétek nem élvezhetnek jogi elsőbbséget, amelyeket a hitelintézetek az MREL-nek való megfelelés érdekében helyeznek el, mivel ez összeegyeztethetetlen lenne azon általános elvvel, hogy az MREL-ben foglalt kötelezettségeknek viselniük kell a veszteségeket, és hozzá kell járulniuk a hitelintézet feltőkésítéséhez annak fizetéképtelensége esetén. Az ilyen betétek kielégítési sorrendben betöltött helyét a 2014/59/EU irányelvben nem kell harmonizálni, hanem azt az alkalmazandó jogszabályi és szerződéses rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni. Emellett a kielégítési sorrendben betöltött hely nem változhat a betét időtartama alatt attól függően, hogy a szanálási hatóság engedélyezte-e annak az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásokba való bevonását, vagy a hátralévő futamidőtől függően.
- (45) Fenn kell tartani a betétek jelenlegi háromszintű rangsorát, mivel az erős védelmet biztosít a betétbiztosítási rendszerek követeléseit és következésképpen a finanszírozási eszközeik számára. Azonban, tekintettel a 2014/49/EU irányelvbe az (EU) 2026/... európai parlamenti és tanácsi¹⁸⁺ irányelvvel bevezetett azon módosításokra, amelyek bizonyos közigazgatási szervek betéteit is bevonják a betétbiztosítási rendszerek általi kártalanítási hatálya alá, helyénvaló, hogy e betéteknek a kártalanítási összeghatárt meghaladó része ugyanolyan helyet foglaljon el a kielégítési sorrendben, mint a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások biztosítható betéteinek a kártalanítási összeghatárt meghaladó része.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/... irányelve (...) a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát, és egészítsék ki a kapcsolódó lábjegyzetet.

- (46) A szanálásfinanszírozási rendszerekkel támogatható a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása is, amelynek során a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházzák az átvevő félre. Ilyen esetben a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szemben – annak rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő későbbi felszámolása során – követelése lehet. Ez akkor fordulhat elő, ha a szanálásfinanszírozási rendszert olyan veszteségekkel kapcsolatban alkalmazzák, amelyeket a hitelezők egyébként viseltek volna, többek között az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó garanciák vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése formájában. Annak biztosítása érdekében, hogy a fennmaradó intézmény vagy szervezet részvényesei és hitelezői ténylegesen viseljék a szanálás alatt álló intézmény veszteségeit, és növeljék a szanáláspecifikus biztonsági háló javára történő kártalanítások lehetőségét a fizetésképtelenségi eljárásban, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szembeni említett követeléseit, valamint a jogszerűen felmerült, észszerű költségekből eredő követeléseket a fizetésképtelenségi eljárás során a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek követeléseivel kell sorolni. Mivel a szanálásfinanszírozási rendszerek által a részvényesek és hitelezők számára „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése miatt fizetett kártérítés célja a szanálási intézkedés eredményei miatti kompenzálásuk, az említett kompenzáció nem keletkeztethet az említett rendszerekből származó követeléseket.

- (47) A kellő rugalmasság biztosítása, valamint annak megkönnyítése céljából, hogy a betétbiztosítási rendszerek beavatkozhassanak a szanálási eszközök használatának támogatása érdekében, amennyiben azok a szanálás alatt álló intézmény piacról való kilépéséhez vezetnek, meg kell határozni a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételeinek bizonyos szempontjait. Így különösen, meg kell határozni azt, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközei bizonyos esetekben és egyértelmű feltételek mellett felhasználhatók olyan átruházási ügyletek támogatására, amelyek magukban foglalnak betéteket, beleértve az érintett betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteket, valamint a betétesek általános elsőbbségébe tartozó nem biztosítható betéteket is. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának arra kell irányulnia, hogy fedezze a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházott eszközök értékében az átruházott betétek értékéhez képest mutatkozó hiányt. Amennyiben a vevő az ügylet részeként hozzájárulást ír elő a tőkesemlegessége biztosítása és a saját tőkekövetelmény-megfelelésének megőrzése érdekében, a betétbiztosítási rendszernek is hozzájárulást kell nyújtania e célból. A betétbiztosítási rendszer által a szanálási intézkedéshez nyújtott támogatásnak készpénz vagy más formák – így például garanciák vagy veszteségmegosztási megállapodások – formáját kell öltenie, amelyek képesek minimalizálni azt a hatást, amelyet a támogatás a betétbiztosítási rendszer a rendelkezésére álló pénzügyi eszközökre gyakorol, ugyanakkor lehetővé teszik, hogy a betétbiztosítási rendszer általi hozzájárulás elérje a célját.

(48) A betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulását bizonyos mértékig korlátozni kell. Először is, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának teljes összege egyetlen szanálási esetben sem haladhatja meg az érintett hitelintézetben lévő biztosított betétek összegét. Másodszor, biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer olyan szanálási intézkedésbe való beavatkozása, amely elsősorban hitelezői feltőkésítésre támaszkodik a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése és tevékenységeinek folytatása céljából, ne haladja meg azon veszteséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer fizetési képtelenség esetén viselne, ha kifizetné a biztosított betéteket, és átszállnának rá a betéteseknek az intézmény eszközei feletti követeléseiből eredő jogok. Harmadszor, amennyiben a betétbiztosítási rendszert a főként az üzleti tevékenység vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásából álló szanálási intézkedés támogatására használják, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg a célszintjének 62,5 %-át, kivéve, ha a 2014/49/EU irányelv alapján kijelölt hatóság úgy dönt, hogy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése vagy a betétesek betéteikhez való hozzáférésének megőrzése érdekében eltekint az említett határérték alkalmazásától. Az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia az említett határérték alkalmazása mellőzésének feltételeire vonatkozóan. Negyedszer, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg az átruházott eszközök és az átruházott betétek és azon kötelezettségek közötti különbséget, amelyek a fizetési képtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben az említett betétekkel azonos szinten állnak, vagy azoknál előbbre soroltak. Ez biztosítaná, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását adott esetben csak azon célra használják fel, hogy a betéteseket ne érhesse veszteség, és ne azon hitelezőket védje, akik a fizetési képtelenségi eljárás szerinti rangsorban a betétek után következnek. Adott esetben azonban a hozzájárulás tartalmazhatja az átvevő szervezet tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeget is.

(49) Elő kell írni, hogy a betétbiztosítási rendszer csak akkor járulhat hozzá a biztosított betétektől eltérő kötelezettségek szanálással összefüggésben történő átruházásához, ha a szanálási hatóság eseti alapon arra a következtetésre jut, hogy a betétesek általános elsőbbségében foglalt, a biztosított betétektől eltérő betétek nem vonhatók be a hitelezői feltőkésítésbe, és nem maradhatnak a szanálás alatt álló, felszámolás alá kerülő fennmaradó intézménynél, és ha a szanálásfinanszírozási rendszerek igénybevételének feltételei nem teljesülnek a részvényesek és hitelezők hozzájárulásai révén. Így különösen, a szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az említett betéteket ne vonja be a veszteségviselésbe, ha a kizárás feltétlenül szükséges és arányos annak érdekében, hogy megőrizhető legyen a kritikus funkciók és a fő üzletágak folytonossága, vagy ha annak elkerüléséhez szükséges, hogy a probléma széleskörűen továbbterjedjen, és pénzügyi instabilitás alakuljon ki, ami az Unió vagy valamely tagállam gazdaságában súlyos zavarokat okozhatna. Ugyanezen megfontolásokat kell érvényesíteni a hitelezői feltőkésítésbe bevonható olyan egyéb kötelezettségeknek vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásakor is, amelyek a kielégítési sorrendben a biztosított betétek után következnek. Ebben az esetben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházása a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával nem támogatható. Amennyiben az említett hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházásához külső pénzügyi támogatásra van szükség, az említett támogatást a szanálásfinanszírozási rendszernek kell biztosítania.

- (50) Tekintettel a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételének lehetőségére, pontosabban meg kell határozni azon feltételeket, amelyek mellett a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása beszámítható a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférésre vonatkozó követelményeknek való megfelelésbe. Az említett lehetőséget csak azon hitelintézetek számára kell biztosítani, amelyek eszközeinek összértéke nem haladja meg a 80 milliárd EUR-t, és olyan szanálási intézkedés összefüggésében, amely elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására támaszkodik. Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás finanszírozása továbbra is elsősorban a hitelintézet belső forrásaiból valósuljon meg, valamint a versenytorzulás minimalizálása céljából, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása érdekében csak azon hitelintézetek esetében vehető igénybe, amelyek szanálási terve vagy a vonatkozó csoportszintű szanálási terv a szanálási intézkedést megelőző 24 hónapban nem rendelkezik fizetéképtelenség esetén történő rendezett felszámolásukról, tekintettel arra, hogy a szanálási hatóságok az említett hitelintézetekre vonatkozóan a MREL-t olyan szinten határozták meg, amely a veszteségviselési és a feltőkésítési összegeket egyaránt magában foglalja. A szanálási hatóság által azon hitelintézetek esetében meghatározott MREL-nek, amelyek eszközeinek összértéke egyedi alapon számítva meghaladja a 30 milliárd EUR-t, meg kell felelnie az olyan előnyben részesített szanálási stratégiákkal rendelkező intézményekre és szervezetekre vonatkozó MREL minimumszintjeinek, amelyek szanálás során elsődlegesen átruházási eszközök alkalmazását irányozzák elő, még akkor is, ha az adott szanálási terv vagy csoportszintű szanálási terv különböző intézkedéseket írt elő, és ezért az említett hitelintézetek MREL-jére nem vonatkoztak az említett minimumszintek. Továbbá, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a lehető legnagyobb mértékben meg kell előznie a szavatoló-tőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek veszteségviseléshez és feltőkésítéshez való hozzájárulásának. Végül, lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak előírását, hogy a szanálás alatt álló intézmény a szanálási intézkedést megelőző bizonyos időszakon belül nem sértheti meg a rá vonatkozó MREL-t, beleértve a kötelező közbenső célokat is, nem érintve az MREL rövid távú technikai megsértésének eseteit.

- (51) Amennyiben az a hozzájárulás, amelyet a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői kötelezettségeik csökkentése, leírása vagy átalakítása révén, vagy a fennmaradó szervezet felszámolása során várhatóan általuk viselendő veszteségek révén nyújtanak – a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával együtt – eléri az intézmény szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományának legalább 8 %-át, a szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszert további finanszírozás nyújtására használja fel, amennyiben ez szükséges a szanálási célokkal összhangban lévő hatékony szanálás biztosításához. Ilyen esetekben a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés lehetővé tételéhez szükséges összegre kell korlátozni. Emellett, azon hitelintézet esetében, amely eszközeinek összértéke egyedi alapon 30 milliárd EUR és 80 milliárd EUR között van, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása nem haladhatja meg a hitelintézet szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományának 2,5 %-át egyedi alapon.

- (52) Rendkívüli körülmények között előfordulhat, hogy a szanálásfinanszírozási rendszernek a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 5 %-át kitevő hozzájárulása nem elegendő egy adott szanálási intézkedés finanszírozási igényeinek fedezésére. Ilyen esetekben, és amennyiben az említett hozzájárulást a betétbiztosítási rendszer beavatkozása tette lehetővé, a betétbiztosítási rendszernek bizonyos feltételek mellett további hozzájárulást kell nyújtania, amelynek összege megegyezik azon veszteségek összegével, amelyeket a biztosított betétek védelem hiányában szenvedtek volna el. Az említett kiegészítő hozzájárulás költsége nem haladhatja meg azon veszteségeket, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásnak és a biztosított betétek kártalanításának hipotetikus forgatókönyve esetén viselt volna. Emellett a betétbiztosítási rendszer kezdeti hozzájárulásának és kiegészítő hozzájárulásának összege nem haladhatja meg az érintett hitelintézet biztosított betéteinek összegét. A betétbiztosítási rendszer kiegészítő hozzájárulásával együtt a szanálási hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy megkísérelje alternatív finanszírozási forrásokból további finanszírozás bevonását, amennyiben teljesülnek az említett finanszírozás feltételei.
- (53) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz önmagában vagy a szanálásfinanszírozási rendszerből származó hozzájárulásokkal együtt történő alkalmazására használják fel, az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházását követően fennmaradó szervezetet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendezett módon kell felszámolni a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (6) bekezdése szerint. Ezen túlmenően, amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az áthidaló intézményi eszköz támogatására használják fel, az áthidaló intézmény műveleteit a 2014/59/EU irányelv 41. cikkének (3), (5) és (6) bekezdésével összhangban meg kell szüntetni.

(54) Annak érdekében, hogy könnyebb legyen az adatszolgáltatási követelmények nagymértékben technikai szempontjainak elfogadása, valamint javuljon a szanálási hatóságok általi végrehajtásuk és nyomon követésük, felül kell vizsgálni az EBH-nak a végrehajtás-technikai standardok kidolgozására adott megbízásokat, hogy a 2014/59/EU irányelv egészében biztosított legyen a különböző megbízások hatályának és tartalmának következetessége. Az említett megbízásokat össze kell hangolni az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, a felügyeleti információk szolgáltatására és nyilvánosságra hozatalára vonatkozó rendelkezésekkel is. A meglévő megbízások említett módosításainak elő kell segíteniük a végrehajtás-technikai standardok jövőbeli felülvizsgálatait, és nem érinthetik a jelenleg alkalmazandó adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali kötelezettségeket. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott, említett végrehajtás-technikai standardokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadja. A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények és kombinált pufferkövetelmény becslésére vonatkozó meglévő szabályozástechnikai standardok hatályát ki kell terjeszteni a szanálás alá vonhatóként nem azonosított szervezetekre is, amennyiben az említett követelményeket nem az MREL-el azonos alapon határozták meg. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy kiegészítse a 2014/59/EU irányelvet az EBH által kidolgozott említett szabályozástechnikai standardoknak az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

- (55) Az MREL-hez kapcsolódó adatszolgáltatás és nyilvánosságra hozatal nagyobb fokú integrációjának lehetővé tétele érdekében az EBH-nak központosított módon kell közzétennie az intézmények és szervezetek által nyilvánosságra hozott adatokat, tiszteletben tartva ugyanakkor valamennyi intézmény és szervezet azon jogát, hogy maguk tegyék közzé az adatokat és információkat. Az ilyen központosított nyilvánosságra hozatalnak lehetővé kell tennie az EBH számára, hogy a kis méretű és nem összetett intézmények által nyilvánosságra hozott adatokat az említett intézmények által az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak szolgáltatott információk alapján tegye közzé, és így jelentősen csökkentenie kell a kis méretű és nem összetett intézményekre háruló adminisztratív terheket. Ugyanakkor a nyilvánosságra hozatal központosítása nem járhat költséghatással más intézményekre és szervezetekre nézve, valamint növelnie kell az átláthatóságot, és csökkentenie kell a prudenciális információkhoz való hozzáférés költségeit a piaci szereplők számára. Az ilyen megnövelt átláthatóságnak fokoznia kell az adatok intézmények és szervezetek közötti összehasonlíthatóságát, és elő kell mozdítania a piaci fegyelmet. A szanálással kapcsolatos nyilvánosságra hozatal központosítása biztosítja az 575/2013/EU rendeletben meghatározott felügyeleti nyilvánosságra hozatalra alkalmazandó eljárással való összhangot annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi nyilvánosságra hozatali kötelezettséget hasonló módon kezeljék.

- (56) Tekintettel a hatóságok által követett gyakorlatok konvergenciájának előmozdításában betöltött szerepére, az EBH-nak nyomon kell követnie a szanálási hatóságok által annak eldöntésekor elfogadott belső gyakorlatokat és módszereket, hogy egy intézményt vagy szervezetet szanálásra vagy rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásra kell-e kijelölni, és be kell számolnia azokról, figyelembe véve a szanálási célokat és azt, hogy a szanálás közérdeket szolgálna-e. Az EBH-nak továbbá nyomon kell követnie a szanálási hatóságok által az intézmények és csoportok szanálhatóságának javítása terén elért eredményeket, valamint a szanálási eszközök és hatáskör hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságok által tett intézkedéseket és előkészületeket, és jelentést kell tennie azokról. Az említett jelentésekben az EBH-nak értékelnie kell a szanálási hatóságok által a releváns külső érdekelt felek tekintetében hozott intézkedések átláthatóságának szintjét, valamint azt is, hogy azok milyen mértékben járulnak hozzá a szanálásra való felkészültséghez, valamint az intézmények és csoportok szanálhatóságához.
- (57) Az EBH-nak – a koherens és összehangolt uniós válságkezelési és szanálási rendszer biztosításához való hozzájárulásával kapcsolatos feladatai összefüggésében – össze kell hangolnia és felügyelnie kell az Unió egészére kiterjedő válságkezelési szimulációs gyakorlatokat. Az említett szimulációknak az intézmények és szervezetek pénzügyi helyzetének romlása idején ki kell terjedniük az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti koordinációra és együttműködésre, holisztikus módon tesztelve az eszköztár alkalmazását a helyreállítási és szanálási tervezés, a korai beavatkozás és a szanálás terén. Az említett válságszimulációs gyakorlatok során különösen figyelembe kell venni az érintett hatóságok közötti interakció határokon átnyúló jellegét, valamint a rendelkezésre álló eszközök és hatáskör alkalmazását. Adott esetben a válságszimulációs gyakorlatoknak – a 806/2014/EU rendelet értelmében – ki kell terjedniük szanálási programok bankunió belüli elfogadására és alkalmazására is.

- (58) A jelenleg alkalmazandó szakmai titoktartási szabályok sérelme nélkül javítani kell a szanálási hatóságok és az adóhatóságok közötti információcserét. Az ilyen információcserét a nemzeti joggal összhangban kell végezni. Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, csak az azt közlő érintett hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet kicserélni.

(59) Az (EU) 2019/879 irányelv annak érdekében módosította a 2014/59/EU irányelvet, hogy célzott szabályokat vezessen be annak biztosítására, hogy a lakossági ügyfelek ne fektessenek be túlzott mértékben olyan instrumentumokba, amelyek figyelembe vehetők az intézményekre és szervezetekre vonatkozó MREL szempontjából. Az intézmény vagy szervezet szanálhatósága tekintetében káros lehet, ha a lakossági ügyfelek túlzott mértékben rendelkeznek MREL-instrumentumokkal, és ez problémákat okozhat a pénzügyi stabilitás szempontjából is. Ez különösen problematikus lehet akkor, ha a lakossági ügyfelek egyben a kibocsátó intézmény betétese is, mivel az említett betétesek különösen ki vannak téve az intézmény saját instrumentumai nem megfelelő elhelyezésének. A hatóságoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy az eladók, intézmények és szervezetek megfeleljenek az (EU) 2019/879 irányelvet átültető tagállamok által a lakossági ügyfelek védelmének biztosítása érdekében elfogadott intézkedéseknek. Amennyiben az említett intézkedéseket nem megfelelően alkalmazzák, a hatóságoknak érvényre kell juttatniuk az említett szabályokat. Ezért helyénvaló a 2014/59/EU irányelvbe célzott hatáskört bevezetni a lakossági ügyfelek védelmére vonatkozó célzott szabályoknak való meg nem felelés kezelésére, a 2014/65/EU irányelvben foglalt meglévő hatáskörök mellett.

Ezenkívül a szanalási tervezésre és az MREL céljára szolgáló meglévő adatszolgáltatás felhasználásával a szanalási hatóságoknak az intézmények és szervezetek szanalhatósági értékelése során értékelniük kell az MREL teljesítéséhez figyelembe vehető instrumentumokat illető befektetői kör jellegét, és szükség esetén elő kell írniuk az intézmény vagy szervezet számára, hogy kezelje vagy küszöbölje ki a feltárt akadályokat. Végül, az EBH-nak – az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁹ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) (ESMA) együttműködve – jelentést kell tennie a tagállamok által a lakossági ügyfelek védelme érdekében a 2014/59/EU irányelv szerint az MREL teljesítéséhez figyelembe vehető, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tekintetében elfogadott intézkedésekről, összehasonlítva és értékelve a határokon átnyúló műveletekre gyakorolt esetleges hatásokat. Ennek alapján a Bizottság jogalkotási javaslatot fogadhat el a lakossági ügyfelek hatékonyabb védelmének biztosítása érdekében.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) A jó minőségű hatásvizsgálat elengedhetetlen a megalapozott és tényeken alapuló jogalkotási javaslatok kidolgozásához, míg a tények és bizonyítékok kulcsfontosságúak a jogalkotási eljárás során hozott döntések megalapozásához. Ezért az EBH-nak, az Egységes Szanálási Testületnek és az EKB-nak a Bizottság kérésére a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan információt, amelyek szükségesek a Bizottság szakpolitika-formálással kapcsolatos feladataihoz, beleértve a hatásvizsgálatok készítését, valamint jogalkotási javaslatok kidolgozását és megtárgyalását is. Amennyiben az említett információk nem állnak az EBH, az Egységes Szanálási Testület vagy az EKB rendelkezésére, a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak vagy a Központi Bankok Európai Rendszere más tagjainak kell azokat rendelkezésre bocsátaniuk.
- (61) Tekintettel a pénzügyi stabilitás védelmének és a gyors fellépésnek a szükségességére, a szanálási hatóságokra nem vonatkozhatnak a közbeszerzési eljárások olyan közbeszerzési szerződéseket illetően, amelyek tárgya olyan értékelési szolgáltatás, amelyet szanálás, valamint annak felmérése céljából nyújtanak, hogy a részvényesek és hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e a szanálás alatt álló intézmény rendes fizetésektelenségi eljárás alá vonása esetén. A nyújtott szolgáltatásokat ezért ki kell zárni a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ hatálya alól. Ami azon szolgáltatásokat illeti, amelyekre a szanálási hatóságoknak szükségük lehet, egyes jogi szolgáltatások már ki vannak zárva az említett irányelv hatálya alól, és mások szerepelnek azon szolgáltatásoknak az említett irányelv XIV. mellékletében foglalt jegyzékében, amelyekre magasabb értékhatárok és kevésbé harmonizált szabályok vonatkoznak.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az intézményekre és szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszer eredményességének és hatékonyságának javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek a belső piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított uniós szabályok módosítása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (63) A 2014/59/EU és a 2014/24/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
 - a) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. »leányvállalat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat, valamint ezen irányelv 7., 12., 17., 18., 45–45m., 59–62., továbbá 91. és 92. cikkének az e bekezdés 83b. pontjának b) alpontjában említett szanálás alá vonható csoportokra való alkalmazása céljából adott esetben és a megfelelő módon – ki kell terjednie a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetekre vagy pénzügyi intézményekre, magára a központi szervre és azok leányvállalataira, figyelembe véve, hogy a szanálás alá vonható csoportok miként teljesítik az ezen irányelv 45e. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményt;”
 - b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„28a. »alternatív magánszektorbeli intézkedés«: minden olyan támogatás, amely nem minősül rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak;”

c) a 35. pont helyébe a következő szöveg lép:

„35. »kritikus funkciók«: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban nemzeti vagy regionális szinten valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel az említett tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;”

d) a 71. pont helyébe a következő szöveg lép:

„71. »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek« : az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet azon kötelezettségei – a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségeket is ideértve –, valamint elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;”

e) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„71aa. »bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek«: olyan, múltbeli eseményekből eredő meglévő kötelemeken alapuló kötelezettségek, amelyek veszteséget fognak eredményezni, és amelyek időzítése vagy összege bizonytalan;”

f) a 71b. pont helyébe a következő szöveg lép:

„71b. »alárendelt leírható instrumentumok«: olyan instrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében – az említett rendelet 72b. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése kivételével – meghatározott minden feltételnek, valamint adott esetben ezen irányelv 45b. cikke (1a) pontjának is;”

g) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„72a. »kijelölt hatóság«: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott kijelölt hatóság;”

h) a 83b. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, valamint maga a központi szerv, amennyiben az említett hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, vagy a központi szerv közül legalább egy szanálás alá vonható szervezet, valamint azok leányvállalatai;”

i) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„83d. »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 134. pontjában meghatározott nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

83e. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 136. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet;”

j) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„93a. »betét«: ezen irányelv 108. és 109. cikkének alkalmazásában a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott betét;”.

2. Az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék a helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teheti annak lényeges módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék a helyreállítási tervüket.

Az első albekezdésben említett, a helyreállítási terv legutóbbi éves aktualizálását követő 12 hónapon belüli változás hiányában az illetékes hatóságok a következő 12 hónapos időszakig kivételesen mentességet adhatnak a helyreállítási terv aktualizálására vonatkozó kötelezettség alól. Ilyen mentesség legfeljebb 12 hónapos időtartamra adható.

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető a következő bármelyikéhez való hozzáférés vagy hozzájutás:

- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
- b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra vagy kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a helyreállítási terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet olyan központi banki eszközrendszert, amely a (3) bekezdés értelmében nincs kizárva az említett terv hatóköréből, és azonosítaniuk kell azon eszközöket, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók.”

3. A 6. cikk (5) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közölnie kell az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és elő kell írnia számára, hogy három hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja, hogy hogyan tervezi kezelni az említett hiányosságokat vagy akadályokat.”

4. A 8. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

5. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szanálási hatóság nem fogadhat el szanálási tervet, amennyiben az intézménnyel szemben a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően felszámolási eljárást kezdeményeztek, vagy amennyiben a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.”;

b) a (7) bekezdés j) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„j) részletes leírás a különböző lehetséges forgatókönyveknek és a vonatkozó ütemterveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiákról, valamint arról, hogy az említett stratégiákkal hogyan érhetők el a szanálási célok;”.

6. A 11. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása céljából:

a) az (1) bekezdésben említett információk jelentésének módja és szabályai;

b) az a) pontban említett adatszolgáltatás gyakorisága és határideje.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (4) Az EBH-nak az (1) bekezdésben említett információk jelentésének céljára ki kell dolgoznia a szükséges informatikai megoldásokat – többek között adatszolgáltatási sablonokat, adatstandardokat és formátumokat, valamint útmutatókat is.”

7. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervnek minden egyes csoportra vonatkozóan azonosítania kell a szanálás alá vonható szervezeteket és szanálás alá vonható csoportokat, valamint adott esetben a felszámolandó szervezeteket.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjában említett azon leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések azonosításakor, amelyek nem szanálás alá vonható szervezetek, a szanálási hatóságok alkalmazhatnak arányos megközelítést, ha az ilyen megközelítés nem befolyásolja negatívan a csoport szanálhatóságát, figyelembe véve a leányvállalat méretét, kockázati profilját, a kritikus funkciók ellátásában és a fő üzletágak működtetésében betöltött szerepét, a szanálást követő folytonos működés szempontjából vett jelentőségét, valamint a csoportszintű szanálási stratégiát. A szanálási hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük, hogy mennyire jelentős szerepet tölt be a leányvállalat a letelepedési helye szerinti tagállamban – ideértve potenciális rendszerszintű jelentőségét is –, valamint azt, hogy milyen hatást gyakorolna a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeire.

Amennyiben a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban eljárást kezdeményeztek egy szervezet felszámolására, vagy amennyiben a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó, a szanálási hatóságok a továbbiakban nem vonhatják be a szervezetet a csoportszintű szanálási tervbe.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A csoportszintű szanálási tervet a 11. cikk szerint szolgáltatott információk alapján kell elkészíteni, és annak olyan mértékig tartalmaznia kell a 10. cikk (4) és (7) bekezdésében említett elemeket, amennyiben azok a csoportszintű szanálási terv szempontjából relevánsak.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az EBH-nak nyomon kell követnie a szanálási hatóságok által a szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek kidolgozása során annak eldöntése céljából alkalmazott módszereket és gyakorlatokat, hogy az adott intézmény vagy szervezet szanálendő vagy rendes fizetése képtelenségi eljárás keretében felszámolandó-e, valamint hogy milyen intézkedéseket hozzanak a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek és a 32. cikk (5) bekezdésében ismertetett körülmények fennállása esetén.

Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított öt évvel]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság számára a szanálási hatóságok meglévő módszereiről és gyakorlatairól, valamint a tagállamok közötti eltérésekről.

A második albekezdésben említett jelentésnek legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) azon intézmények esetében, amelyek nem csoporttagok, valamint az (1) bekezdés első albekezdésében említett szervezetek esetében a meghozandó intézkedések kiválasztására szolgáló belső megközelítések és módszerek, különös tekintettel azon kritériumokra, amelyek alapján a szanálási terv vagy a csoportszintű szanálási terv szanálási intézkedést, a leírási és átalakítási hatáskörök gyakorlását vagy rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolást ír elő;
- b) a szanálás alá vonható szervezetek esetében az előnyben részesített és az alternatív szanálási stratégiák, valamint a meghozandó szanálási intézkedések kiválasztására szolgáló belső megközelítések és módszerek;
- c) a szanálási hatóságok által az (1) bekezdés harmadik albekezdése alapján alkalmazott arányos megközelítések.”

8. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett intézményeknek és szervezeteknek be kell nyújtaniuk szanálási hatóságuk részére azon információkat, amelyek benyújtása a 11. cikkel összhangban előírható. Azon szanálási hatóságok, amelyek a 11. cikk alapján információkat kérnek be az illetékességi körükbe tartozó szervezetekről, a beérkezett információkat továbbítják a csoportszintű szanálási hatóságnak.

A csoportszintű szanálási hatóság – feltéve, hogy az irányelvben meghatározott titoktartási követelmények teljesülnek – az e bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat a következőknek továbbítja:

- a) az EBH;
 - b) a leányvállalatok szanálási hatóságai;
 - c) azon joghatóságok szanálási hatóságai, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben a jelentős fióktelep szempontjából releváns;
 - d) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságok; valamint
 - e) azon tagállamok szanálási hatóságai, amelyekben az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek székhellyel rendelkeznek.”;
- b) a (4) bekezdés negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

9. A 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az intézmények és csoportok szanálási hatóságok általi szanálhatósági értékelésének végrehajtását az EBH-nak nyomon kell követnie. Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság számára a szanálhatóság értékelésére szolgáló meglévő gyakorlatokról, valamint a tagállamok közötti esetleges eltérésekről.

Az első albekezdésben említett jelentésnek legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszerek értékelése, beleértve azon területek azonosítását, amelyeken a tagállamok között esetleg eltérések mutatkoznak;
- b) a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságok által megkövetelt tesztelési képességek értékelése;
- c) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszerek és az említett értékelések eredményei milyen mértékben átláthatók a releváns érdekelt felek számára.”

10. A 16a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben valamely szanálás alá vonható szervezet vagy egy, önmagában nem szanálás alá vonható szervezet esetében a kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon kell meghatározni, mint amely alapon a szervezetnek az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményeknek kell megfelelnie, a szanálási hatóságoknak e cikk (1)–(6) bekezdésének az alkalmazásakor a kombinált pufferkövetelménynek az ezen irányelv 45c. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított módszerrel számított becsült értékét kell alapul venniük. A 2013/36/EU irányelv 128. cikkének negyedik bekezdése alkalmazandó.

A szanálási hatóságnak az e bekezdés első albekezdésében említett becsült kombinált pufferkövetelményt számításba kell vennie a 45c. és 45d. cikkben említett követelményeket meghatározó határozatának meghozatalakor. A szervezetnek a becsült kombinált pufferkövetelményt – a 45i. cikk (3) bekezdésében említett információkkal együtt – nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.”

11. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy az érintett szervezet által javasolt intézkedések ténylegesen csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság jelentős akadályait, a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően határozatot kell hoznia. Az említett határozatban jelezni kell, hogy a szanálási hatóság a javasolt intézkedéseket alkalmasnak minősítette a szanálhatóság jelentős akadályainak tényleges csökkentésére vagy kiküszöbölésére, és kötelezni kell a szervezetet a javasolt intézkedések végrehajtására.”;

b) az (5) bekezdés bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„A (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük legalább arra, hogy a következő intézkedések bármelyikét meghozzák:”.

12. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A csoportszintű szanálási hatóságnak – az összevont felügyeletet ellátó hatósággal együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell nyújtania az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanálási hatóságainak, amelyeknek azt továbbítaniuk kell a hatáskörükbe tartozó leányvállalatok részére, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kell elkészíteni, és abban elemezni kell a szanálási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanálási hatáskörnek a csoporttal, illetve amennyiben a csoport egynél több szanálás alá vonható csoportból áll, a szanálás alá vonható csoportokkal szembeni gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentésben figyelembe kell venni a csoport üzleti modelljére gyakorolt hatást, és abban olyan arányos és célzott intézkedésekre kell ajánlást tenni, amelyek a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek az említett akadályok kiküszöböléséhez.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanálási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak, amennyiben az adott intézkedés az említett jelentős fióktelepek szempontjából releváns. A csoportszintű szanálási hatóságnak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak – az illetékes hatósággal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések és az említett akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.”;

c) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat az ezen irányelv 17. cikke (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanálási hatóságnak az e cikk (6), (6a) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanálási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.”

13. A 27. és a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül megfontoljanak és – adott esetben – alkalmazzanak korai beavatkozási intézkedéseket, amennyiben valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet:
- a) teljesíti a 2013/36/EU irányelv 102. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 38. cikkében említett feltételeket, vagy az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 97. cikkével összhangban elvégzett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében megállapította, hogy az intézmény vagy szervezet által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az említett intézmény vagy szervezet szavatolótőkéje és likviditása nem biztosítja kockázatainak hatékony és eredményes kezelését és fedezését, és a következők valamelyike alkalmazandó:
 - i. az intézmény vagy szervezet nem hozta meg az illetékes hatóság által előírt korrekciós intézkedéseket, ideértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkében említett intézkedéseket is;
 - ii. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozási intézkedéseken kívüli, egyéb korrekciós intézkedések nem elegendőek az adott intézmény vagy szervezet problémáinak kezeléséhez;

- b) megsérti az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkében meghatározott követelményeket; vagy
- c) megsérti vagy az illetékes hatóság értékelését követő 12 hónapon belül valószínűleg megsérti a 2014/65/EU irányelv II. címében vagy a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 3–7. cikkében, 14–17. cikkében, valamint 24., 25. és 26. cikkében meghatározott követelmények valamelyikét.

Az illetékes hatóság megállapíthatja, hogy az e bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett feltétel teljesül anélkül, hogy ezt megelőzően egyéb előzetes korrekciós intézkedéseket hozott volna, beleértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkében említett hatáskörök gyakorlását.

E bekezdés első albekezdése b) és c) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában foglalt meghatározás szerinti illetékes hatóságok haladéktalanul tájékoztassák az illetékes hatóságot a jogsértésről vagy valószínű jogsértésről.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a korai beavatkozási intézkedések a következőket foglalják magukban:
 - a) annak előírása, hogy az intézmény vagy szervezet vezető testülete:
 - i. hajtsa végre a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést; vagy

- ii. az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban aktualizálja a helyreállítási tervet, amennyiben azon körülmények, amelyek a korai beavatkozáshoz vezettek, eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, és meghatározott időkereten belül hajtja végre az aktualizált helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;
- b) annak előírása, hogy az intézmény vagy szervezet vezető testülete hívja össze az intézmény vagy szervezet részvényesi közgyűlését, vagy ha a vezető testület nem tesz eleget az említett követelménynek, a közgyűlésnek az illetékes hatóság általi közvetlen összehívása, továbbá mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy a részvényesek mérlegeljék bizonyos határozatok meghozatalát;
- c) annak előírása, hogy az intézmény vagy szervezet vezető testülete – adott esetben a helyreállítási tervvel összhangban – dolgozzon ki tervet arra vonatkozóan, hogy néhány vagy valamennyi hitelezővel tárgyalásokra kerüljön sor az adósságok átstrukturálásáról;
- d) az intézmény vagy szervezet jogi struktúrája megváltoztatásának az előírása;
- e) annak előírása, hogy az intézmény vagy szervezet felső vezetésének vagy vezető testületének teljes egészét vagy egyes tagjait elmozdítsák vagy – a 28. cikkel összhangban – leváltsák;
- f) egy vagy több ügyvivő vagy onfelügyelő kinevezése az intézményhez vagy szervezethez a 29. cikkel összhangban;

- g) annak előírása, hogy az intézmény vagy szervezet vezető testülete dolgozzon ki egy tervet, amelyet az intézmény vagy szervezet végre tud hajtani abban az esetben, ha úgy dönt, hogy kezdeményezi a tevékenységeinek önkéntes felszámolását.
- (3) Az illetékes hatóságoknak az alapján kell kiválasztaniuk az e cikk (2) bekezdésében említett, megfelelő korai beavatkozási intézkedéseket, hogy a kitűzött célokkal mi arányos, figyelembe véve – egyéb releváns információk mellett – a jogsértés vagy a valószínűsíthető jogsértés súlyosságát és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzete romlásának gyorsaságát.
- (4) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett minden egyes korai beavatkozási intézkedésre vonatkozóan megállapítják a végrehajtási határidőt, amelynek szigorúan az érintett intézkedés észszerű feltételek melletti végrehajtásához szükséges időre kell korlátozódnia. Az illetékes hatóságoknak közvetlenül a határidő lejártá után értékelniük kell az intézkedés hatékonyságát, és az említett értékelést meg kell osztaniuk a szanálási hatósággal.

Amennyiben az illetékes hatóság az értékelés eredményeképpen azt állapítja meg, hogy a korai beavatkozási intézkedéseket nem hajtották végre teljes mértékben, vagy azok nem hatékonyak, értékelést végezhet arról, hogy teljesül-e a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltétel.

- (5) Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (1) bekezdésében említett feltételek következetes alkalmazásának előmozdítása érdekében.

28. cikk

A felső vezetés vagy a vezető testület leváltása

A 27. cikk (2) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az új felső vezetésnek vagy vezető testületnek, vagy annak egyes tagjainak kinevezésére az uniós és a nemzeti joggal összhangban kerüljön sor, és hogy az ilyen kinevezésekre az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy egyetértésével kerüljön sor.

* Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).

14. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikk (2) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok – annak alapján, hogy az adott körülmények között mi tekinthető arányosnak – kinevezhessenek egy vagy több ügyvivő vagyongfelügyelőt:

- a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületének ideiglenes felváltása céljából; vagy
- b) abból a célból, hogy a vagyongfelügyelők ideiglenesen együtt dolgozzanak az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületével.

Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor az illetékes hatóságnak meg kell határoznia, hogy a kinevezésre az első albekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazásában kerül-e sor.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságnak a kinevezésekor tovább kell pontosítania az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét, feladatait és hatáskörét, valamint adott esetben az intézmény vagy szervezet vezető testületével szemben támasztott azon követelményt, hogy a konkrét döntések vagy intézkedések meghozatala előtt konzultáljon az ügyvivő vagyongfelügyelővel vagy egyetértését kérje azokra vonatkozóan.

A tagállamok előírják az illetékes hatóság számára, hogy hozza nyilvánosságra az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezését, kivéve, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő hatásköre nem terjed ki az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet képviselőjére.

A tagállamok továbbá biztosítják, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő rendelkezzen a megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal a feladatainak ellátásához, valamint teljesítse a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (2) és (2a) bekezdésében meghatározott követelményeket. Az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére vonatkozó döntéshozatal szerves részeként értékelnie kell, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő rendelkezik-e ezen tudással, készségekkel és tapasztalattal, valamint megfelel-e az említett követelményeknek.

- (2) Az illetékes hatóság az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor annak alapján, hogy az adott körülmények között mi tekinthető arányosnak, meghatározza a vagyongfelügyelő hatáskörét. Az ilyen hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vagy a szervezet vezető testületét megillető egyes vagy valamennyi hatáskör, beleértve az intézmény vagy szervezet vezető testülete egyes vagy valamennyi igazgatási feladatának gyakorlásához szükséges hatáskört is. Az ügyvivő vagyongfelügyelő intézménnyel vagy szervezettel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal. Az illetékes hatóság a körülmények megváltozása esetén kiigazíthatja az ilyen hatásköröket.

- (3) Az illetékes hatóság a kinevezéskor meghatározza az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait. Az ilyen szerep és feladatok a következőket foglalhatják magukban:
- a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás;
 - b) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenységének vagy az üzleti tevékenysége egy részének irányítása az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából;
 - c) intézkedések meghozatala az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenysége megbízható és prudens irányításának helyreállítása érdekében;
 - d) annak biztosítása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet megfeleljen a 30a. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, (4) bekezdésének első albekezdése vagy (5) bekezdése szerinti követelményeknek.

Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.”;

- b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvivő vagyongfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.”;

- c) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóság kérésére az ügyvivő vagyongfelügyelőnek az illetékes hatóság által meghatározott időközönként jelentést kell készítenie az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről. Az ügyvivő vagyongfelügyelőnek – a megbízatása végén – minden esetben készítenie kell ilyen jelentést.

(7) Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szól. Az illetékes hatóság az említett időszakot kivételes jelleggel, egy alkalommal meghosszabbíthatja a körülményekhez mérten arányos időtartamra, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésének feltételei továbbra is teljesülnek. Az illetékes hatóság felel annak megállapításáért, hogy az említett feltételek teljesülnek-e, és az ügyvivő vagyongfelügyelő megbízatása meghosszabbításának a részvényesek számára történő megindokolásáért.”

15. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A korai beavatkozási intézkedések koordinálása a csoportok tekintetében”;

b) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal, mielőtt a korai beavatkozási intézkedés alkalmazásáról döntene.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést és konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy sor kerüljön-e a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazására a releváns EU-szintű anyavállalat vonatkozásában, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő szervezetekre gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot.

(3) Amennyiben egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, az említett cikk szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az értesítés kézhezvételét követően az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedéseknek a szóban forgó intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett, szóban forgó szervezetre való bevezetése várhatóan milyen hatást gyakorol a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az említett értékelést három napon belül közölnie kell az illetékes hatósággal.

Az említett értesítést és konzultációt követően az illetékes hatóságnak döntenie kell arról, hogy sor kerüljön-e a korai beavatkozási intézkedés alkalmazására. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság által adott esetben elkészített értékelést. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot.

- (4) Amennyiben több illetékes hatóság szándékozik több, ugyanazon csoporthoz tartozó intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedést alkalmazni, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak értékelnie kell, hogy megfelelőbb-e, ha valamennyi érintett szervezet élére ugyanazon ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezik ki, vagy ha koordinálják a többi korai beavatkozási intézkedés több intézményre vagy szervezetre való alkalmazását, hogy elősegítsék az érintett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét helyreállító megoldásokat. Az értékelésre az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatának formájában kerül sor. Az együttes határozatot az e cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell küldenie az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézmények, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek élére ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről és a többi korai beavatkozási intézkedés alkalmazásáról.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat a megállapodás eléréséhez azon illetékes hatóságoknak, amelyek alkalmazni kívánják vagy ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontját illetően az ezen irányelv 27. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egy vagy több intézkedést, vagy az ezen irányelv 27. cikke (2) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett egy vagy több intézkedést.”

16. A III. cím a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A szanálás előkészítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanálási hatóságokat a következőkről:

a) a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében említett bármely, általuk foganatosított vagy általuk valamely intézmény vagy ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára előírt intézkedés;

- b) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tekintetében az ezen irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek a felügyeleti tevékenység által feltárt teljesülése, tekintet nélkül arra, hogy sor kerül-e korai beavatkozási intézkedés alkalmazására;
- c) a 27. cikkben említett korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása.

Az illetékes hatóságoknak a szanálási hatóságokkal szorosan együttműködve szorosan nyomon kell követniük az intézmény vagy szervezet helyzetét és azt, hogy az végrehajtja-e az első albekezdés a) pontjában említett, az intézmény vagy szervezet helyzete romlásának a kezelésére irányuló intézkedéseket, valamint az első albekezdés c) pontjában említett korai beavatkozási intézkedéseket.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a lehető leghamarabb értesítsék a szanálási hatóságokat, ha megítélésük szerint valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában megállapítható annak lényeges kockázata, hogy a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények közül egy vagy több fennáll. Az említett értesítésnek a következőket kell tartalmaznia:
 - a) az értesítés okai;

- b) a mérlegelés alatt álló, az érintett intézmény vagy szervezet fizetésektelenségének észszerű időn belüli megakadályozására alkalmas intézkedések áttekintése, ezen intézkedéseknek az intézményre vagy szervezetre gyakorolt várható hatása a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények tekintetében, valamint az említett intézkedések végrehajtásának várható időkerete.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értesítés kézhezvételét követően a szanálási hatóságoknak az illetékes hatóságokkal szorosan együttműködve értékelniük kell, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel értékelése céljából mi minősül észszerű időkeretnek, figyelembe véve az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzete romlásának gyorsaságát, a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és minden egyéb, az eset szempontjából releváns megfontolást. A szanálási hatóságok bármikor újraértékelhetik az időkeret megfelelőségét, és azt az eset körülményeihez igazíthatják. A szanálási hatóságoknak az említett értékelést vagy újraértékelést a lehető leghamarabb közölniük kell az illetékes hatóságokkal.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értesítés kézhezvételét követően az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak szoros együttműködésben nyomon kell követniük az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzetét, a releváns intézkedések várható időkereten belüli végrehajtását és bármely egyéb releváns fejleményt. E célból a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok rendszeresen, a szanálási hatóságok által az eset körülményeire tekintettel meghatározott gyakorisággal üléseznek. Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak haladéktalanul egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk minden releváns információt.

(3) Az illetékes hatóságoknak a szanálási hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk a szanálási hatóságok által kért, a következő intézkedések bármelyikéhez szükséges valamennyi információt:

a) a szanálási terv aktualizálása, valamint az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet lehetséges szanálásának előkészítése;

b) a 36. cikkben említett értékelés elvégzése.

Amennyiben ilyen információk még nem állnak az illetékes hatóságok rendelkezésére, a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük, és koordináltan kell eljárniuk az említett információk beszerzése céljából. E célból az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – többek között helyszíni ellenőrzések útján – kötelezzék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet ilyen információk szolgáltatására, valamint az említett információk egymással való megosztására.

- (4) A szanálási hatóságok hatásköre kiterjed arra, hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet potenciális vásárlók számára értékesítsék, ilyen értékesítésre irányuló intézkedéseket hozzanak, vagy erre kötelezzék az intézményt vagy a szervezetet, a következő célokból:
- a) az említett intézmény vagy szervezet szanálásának előkészítése, a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokra, valamint a 84. és a 84b. cikkben meghatározott titoktartási követelményekre is figyelemmel;
 - b) a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételnek a szanálási hatóság általi értékelésének elvégzése.

Amennyiben az első albekezdésben említett hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóság úgy dönt, hogy az intézményt vagy szervezetet közvetlenül értékesíti a potenciális vásárlók számára, kellően figyelembe kell vennie az eset körülményeit, különös tekintettel bármely megelőző intézkedésre, amelyet egy betétbiztosítási rendszer potenciálisan hozhat, vagy bármely intézkedésre, amelyet egy intézményvédelmi rendszer potenciálisan hozhat, valamint az említett hatáskör gyakorlásának az intézmény vagy szervezet általános helyzetét érintő potenciális hatására.

- (5) A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük annak előírására, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tegye meg a szükséges lépéseket – többek között hozzon létre egy digitális platformot – az információk potenciális vásárlókkal vagy a szanálási hatóság által megbízott tanácsadókkal és értékelőkkel való megosztása céljából. Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az említett hatáskört, a 84. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontja alkalmazandó.

- (6) Az illetékes hatóság által az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban küldött előzetes értesítés nem szükséges feltétele annak, hogy a szanálási hatóságok felkészüljenek az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálására, vagy gyakorolják az e cikk (3), (4) és (5) bekezdésben említett hatásköröket.
- (7) A szanálási hatóságok haladéktalanul tájékoztatják az illetékes hatóságokat a (3), a (4) és az (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről.
- (8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok szorosan együttműködjenek a következő esetekben:
- a) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett, az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet és csoport helyzete romlásának a kezelésére irányuló intézkedések, valamint az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett intézkedések meghozatalának a mérlegelésekor;
 - b) a (3), a (4) és az (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyike megtételének a mérlegelésekor;
 - c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtása során.

Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett intézkedések következetesek, koordináltak és hatékonyak legyenek.”

17. A 31. cikk (2) bekezdése c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják;”

18. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy adott intézmény vonatkozásában a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozzanak, ha a (2) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésükre, és a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét figyelembe véve megállapítják, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az intézmény fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve, észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármely alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket is –, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említett, elkerülő intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel, korai beavatkozási intézkedésekkel vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az ezen irányelv 59. cikkének (2) bekezdése szerinti leírásával vagy átalakításával észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény fizetéképtelensége;

- c) a szanálási intézkedés az (5) bekezdésnek megfelelően közérdekből szükséges.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően értékelje az (1) bekezdés a) pontjában említett feltétel teljesülését.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes hatóságon kívül a szanálási hatóság is értékelheti – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy teljesül-e az (1) bekezdés a) pontjában említett feltétel, amennyiben a szanálási hatóságok a nemzeti jog alapján rendelkeznek az ilyen értékeléshez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. Ilyen esetben a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság – mielőtt vagy miután a szanálási hatóság tájékoztatta az értékelés elvégzésére irányuló szándékáról – késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsásson minden olyan releváns információt, amelyet a szanálási hatóság az értékelésének elvégzése érdekében bekér.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett feltétel teljesülésének értékelését a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal szoros együttműködésben kell elvégeznie. Az illetékes hatóságnak minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania, amelyet a szanálási hatóság az értékelésének elvégzéséhez bekér. Az illetékes hatóság arról is tájékoztathatja a szanálási hatóságot, hogy megítélése szerint az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesül.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek értékelésekor az illetékes hatóságnak vagy a szanálási hatóságnak be kell kérnie a betétbiztosítási rendszertől vagy adott esetben azon intézményvédelmi rendszertől, amelynek az intézmény a tagja, a legfrissebb rendelkezésre álló, az ilyen értékelés szempontjából releváns információkat, többek között arról is, hogy a betétbiztosítási rendszer vagy az intézményvédelmi rendszer meg tudja-e előzni a fizetéseképtelenséget.”;

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 32c. cikkben említett formák egyikében nyújtják.”;

ii. a második–ötödik albekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a szanálási intézkedés akkor nem szükséges közérdekből, ha a szanálási hatóság megállapítja, hogy az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén egyik szanálási cél sem volna kockázatnak kitéve.

Ha a szanálási hatóság megállapítja, hogy az intézmény rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén egy vagy több szanálási cél kockázatnak volna kitéve, a szanálási hatóságnak meg kell állapítania, hogy a szanálási intézkedés közérdekből szükséges, amennyiben a szanálási intézkedés egy vagy több szanálási cél eléréséhez szükséges, és azokkal arányos, és amennyiben a kockázatnak kitett szanálási célok az intézmény rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem volnának hatékonyabban elérhetőek.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett értékelés elvégzésekor a szanálási hatóság– az értékelés időpontjában rendelkezésére álló információk alapján – figyelembe vegyen és összehasonlítsa minden olyan rendkívüli állami pénzügyi támogatást, amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban akár szanálás, akár felszámolás esetén az észszerű elvárások szerint az intézmény számára nyújtható.

A tagállamok biztosítják, hogy a második albekezdésben említett értékelés elvégzése során a szanálási hatóság figyelembe vegye a szanálás és a rendes fizetéseketelenségi eljárás költségeit, és arra törekedjen, hogy azokat minimálisra csökkentse és elkerülje az értékromlást, kivéve, ha az a szanálási célok eléréséhez szükséges.”

19. A 32a. és a 32b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32a. cikk

A szanálás feltételei a központi szerv és a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások esetében

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok képesek legyenek szanálási intézkedést hozni valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vagy pénzügyi vállalkozása vonatkozásában, amennyiben a központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézete vagy pénzügyi vállalkozása, vagy az a szanálás alá vonható csoport, amelyhez tartoznak, összességében teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

32b. cikk

Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó intézményekkel és szervezetekkel szembeni eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy szanálási hatóság megállapítja, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt nem, az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság indítsa meg a releváns közigazgatási vagy igazságügyi eljárást – ideértve az önkéntes eljárást is, ha rendelkezésre áll –, vagy kérje annak megindítását, az intézménynek vagy a szervezetnek az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, rendezett módon történő felszámolása céljából.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet, amelyet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, az e cikk (1) bekezdésében említett körülmények fennállása esetén – adott esetben önkéntes felszámolási eljárás keretében – rendezett módon felszámolnak, észszerű időkereten belül kivonuljon a piacról vagy megszüntesse banki tevékenységeit.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy szanálási hatóság megállapítja, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt nem, ennek megállapítása elegendő feltétel legyen ahhoz, hogy az illetékes hatóság visszavonja az említett intézmény vagy szervezet engedélyét.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet engedélyének visszavonása elegendő legyen ahhoz, hogy az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban késedelem nélkül megindíthassa az intézmény vagy szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárást.”

20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„32c. cikk

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet – szanálási intézkedésen kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatásban csak rendkívüli esetben részesülhessen, feltéve, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerében meghatározott feltételeknek és követelményeknek, és kizárólag a következő esetekben:
- a) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos, rendkívüli vagy rendszerszintű zavarok orvoslása és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a következő formák valamelyikét ölti:
 - i. a központi bankok által a szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott, likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;
 - iii. az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoktól eltérő szavatolótőke-instrumentumok vagy egyéb tőkeinstrumentumok megvásárlása, vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések alkalmazása olyan áruk, időtartam és egyéb feltételek mellett, amelyek nem juttatják semmilyen jogtalan előnyhöz az érintett intézményt vagy szervezetet, amennyiben a 32. cikk (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, vagy az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények egyike sem áll fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában;

- b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás formáját ölti, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint;
 - c) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás formáját ölti, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint;
 - d) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás az ezen irányelv 32b. cikkében említett intézménynek vagy szervezetnek nyújtott – a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerinti, betétbiztosítási rendszer által nyújtott támogatástól eltérő – állami támogatás formáját ölti.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedéseknek:
- a) az illetékes hatóság által megerősítetten fizetőképes intézményekre vagy szervezetekre kell korlátozódniuk;
 - b) megelőző és ideiglenes jellegűeknek kell lenniük, és egy olyan, az illetékes hatóság által jóváhagyott, a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó, előre meghatározott stratégián kell alapulniuk, amely az említett intézkedések mindegyike tekintetében egyértelműen meghatározott megszűnési időpontot, értékesítési időpontot vagy kártalanítási ütemtervet tartalmaz;
 - c) a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos, akár rendkívüli, akár rendszerszintű zavar következményeinek orvoslásával és a pénzügyi stabilitás megőrzésével kapcsolatos célhoz mérten arányosnak kell lenniük; és

- d) nem szabad a szervezetnél felmerült vagy a következő legalább 12 hónapban várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére felhasználásra kerülniük.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, előre meghatározott stratégia nem tehető közzé mindaddig, amíg az intézmény vagy szervezet ki nem lép az érintett támogatási intézkedésekből, vagy amíg le nem zárult az e cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett értékelés, figyelemmel az 596/2014/EU rendelet 17. cikkében említett, a nem késleltethető közzétételi kötelezettségekre.

- (3) E cikk (2) bekezdése első albekezdése a) pontjának alkalmazásában, amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontjában említett támogatási intézkedések formáját ölti, egy intézmény vagy szervezet akkor tekintendő fizetőképesnek, ha az illetékes hatóság megállapította, hogy nem sértette meg, vagy az elkövetkező 12 hónapban – a jelenlegi várakozások alapján – valószínűleg nem fogja megsérteni az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelményeket, vagy az uniós vagy a nemzeti jog szerinti releváns, alkalmazandó követelményeket.

Annak értékelésekor, hogy megsértették-e az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeket, az illetékes hatóság figyelmen kívül hagyja azon jogsértéseket, amelyeket az értékelés időpontjáig hatékonyan orvosoltak.

Amennyiben egy illetékes hatóság arra a megállapításra jut, hogy a következő 12 hónapban valószínűleg sor fog kerülni a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelmények jövőbeli megsértésére, tekinthet kivételesen egy intézményt vagy szervezetet fizetőképesnek, ha megállapítja, hogy a jogsértés jellegét tekintve rövid távú lesz, és hogy az intézmény vagy szervezet olyan, hatékony korrekciós intézkedéseket tervezett annak kezelésére, amelyeket az illetékes hatóság az értékelés időpontjáig hitelesnek ítélt.

- (4) A (2) bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazásában az érintett illetékes hatóság számszerűsíti az intézménynél vagy szervezetnél felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket. A számszerűsítésnek az EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által elvégzett eszközminőség-vizsgálatokon, vagy adott esetben az illetékes hatóság által végzett helyszíni ellenőrzéseken kell alapulnia. Amennyiben nem lehetséges az említett vizsgálatok vagy ellenőrzések észszerű időn belül történő elvégzése, az illetékes hatóság a számszerűsítést az intézmény vagy szervezet mérlegére alapozhatja, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, amint azt egy független külső könyvvizsgáló megerősítette. A számszerűsítést a támogatási intézkedések nyújtásának időpontjához képest a lehető legközelebbi időpontban, és az illetékes hatóság rendelkezésére álló legfrissebb információk felhasználásával kell elvégezni.

- (5) Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedéseket azon intézkedésekre kell korlátozni, amelyeket az illetékes hatóság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy meg lehessen őrizni az intézmény vagy szervezet fizetőképességét annak a tőkehiánynak a kezelésével, amelyet az EKB, az EBH vagy adott esetben a nemzeti hatóságok által végzett, a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus egészére kiterjedő stressztesztok vagy ezzel egyenértékű eljárások kedvezőtlen forgatókönyvében megállapítottak, és amelyet az illetékes hatóság megerősített.

E cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjától eltérve, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megvásárlása kivételesen megengedett, ha az azonosított hiány olyan jellegű, hogy bármely más szavatolótőke-instrumentum vagy egyéb tőkeinstrumentum megvásárlása nem tenné lehetővé, hogy az érintett intézmény vagy szervezet kezelje a releváns stresszteszt vagy azzal egyenértékű teszt kedvezőtlen forgatókönyvében megállapított tőkehiányt. A megvásárolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege nem haladhatja meg az érintett intézménynek vagy szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettséértékének 2 %-át.

Kivételes körülmények között az illetékes hatóság engedélyezheti a 2 %-os korlát túllépését, amennyiben kimutatta, hogy az – figyelembe véve az eset sajátos körülményeit – szükséges és helyénvaló a támogatási intézkedések végrehajtásához. A korlát túllépése olyan összegű, amely nem jelent kockázatot a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó, előre meghatározott stratégia időben történő és hitelt érdemlő végrehajtására nézve. Az illetékes hatóságnak – az állami támogatások esetleges értékelése céljából – a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania a 2 %-os korlát túllépésére vonatkozó engedélyének alapjául szolgáló elemzést.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy ha az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések bármelyikével összefüggésben nem kerül sor az ilyen intézkedés meghozatalakor meghatározott, a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia feltételeinek megfelelő visszaváltásra, visszafizetésre vagy más módon történő megszüntetésre, az illetékes hatóság felkérje az intézményt vagy szervezetet, hogy nyújtson be egyszeri korrekciós tervet. A korrekciós tervben ismertetni kell azon lépéseket, amelyeket a támogatási intézkedésből való, két éven belüli kilépés és az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének biztosítása érdekében kell megtenni. A korrekciós terv nem korlátozhatja annak lehetőségét, hogy az érintett hatóságok bármikor értékeljék vagy megállapítsák, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen-e, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.

Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a korrekciós terv hitelt érdemlő vagy megvalósítható, vagy ha az intézmény vagy szervezet nem felel meg a korrekciós tervnek, az érintett hatóságok értékelik, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen-e, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.

- (7) Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania arról, hogy az e cikk (5) bekezdésében említettek közül mely típusú tesztek vagy eljárások vezethetnek az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedésekhez.”

21. A 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok – a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességére tekintettel – szanálási intézkedést hozzanak valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, amennyiben az említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

Szanálási intézkedés hozatala céljából akkor tekintendő úgy, hogy egy intézmény fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, ha a következő körülmények bármelyike fennáll:

- a) a szervezet teljesíti a 32. cikk (4) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában meghatározott egy vagy több feltételt;
- b) a szervezet lényegesen megsérti, vagy objektív tényezők arra utalnak, hogy a közeljövőben lényegesen meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott alkalmazandó követelményeket.”

22. A 33a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (8) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskörük gyakorlásáról késedelem nélkül értesítést küldjenek az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, valamint a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak, azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, és a szanálásra vonatkozó határozat meghozatalát megelőzően.”;

b) a (9) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdése ellenére, a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az abban említett hatásköröket a biztosítható betétek tekintetében gyakorolják, és az említett betétek a 2014/49/EU irányelv alkalmazásában nem minősülnek befagyasztottnak, a betétesek megfelelő napi összegek erejéig hozzáférjenek az említett betétekhez.”

23. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok egy vagy több rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény vezető testületének felváltására vagy az azzal folytatandó közös munka céljából. A szanálási hatóságoknak a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra kell hozniuk. A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

A 2013/36/EU irányelv 91. cikke nem alkalmazandó a rendkívüli ügyvezetők kinevezésére.

(2) A rendkívüli ügyvezető a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető teljes hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető azonban kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhat ilyen hatáskört.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen az őt kinevező szanálási hatóság számára a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a feladatainak végrehajtása keretében tett lépéseiről.”

24. A 36. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Amennyiben a (4) bekezdés c) és d) pontjában említett döntések megalapozásához szükséges, az értékelőnek ki kell egészítenie a (6) bekezdés c) pontjában említett információkat a mérlegen kívüli eszközök és a valamely bizonytalan esemény miatt a jövőben esetlegesen felmerülő kötelezettségek, valamint a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek becsült értékével.”

25. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben az e cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket – önállóan vagy más szanálási eszközökkel együttesen – a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei csak egy részének átruházására alkalmazzák, az eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházását és adott esetben más szanálási eszközök alkalmazását követően fennmaradó szervezetet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, rendezett módon kell felszámolni. Az ilyen felszámolást észszerű időn belül végre kell hajtani, tekintettel arra, ha a fennmaradó szervezetnek a 65. cikkel összhangban esetleg szolgáltatásokat vagy támogatást kell nyújtania annak lehetővé tétele érdekében, hogy az átvevő folytassa az átruházás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, valamint tekintettel arra, ha a fennmaradó szervezet által végzett tevékenység folytatása bármely egyéb okból szükséges lehet a szanálás céljainak elérése vagy a 34. cikkben említett elveknek való megfelelés érdekében.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a hitelezői feltőkésítést – más szanálási eszközökkel együttesen – a 43. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében alkalmazzák a szanálás alatt álló intézményre.

Az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben, ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséghez vezetne vagy követeléseik átalakítását eredményezné, a szanálási hatóság dönthet úgy, hogy nem gyakorolja az e cikk (2) bekezdésében említett, a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskört az 59. cikkel összhangban, ha az említett instrumentumoknak a fennmaradó szervezetben kell maradniuk, és az e cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöknek a fennmaradó szervezet felszámolásával együttesen történő alkalmazása a 36. cikkben említett értékelés alapján biztosítaná, hogy azok a szanálás alatt álló intézmény bármely más hitelezője előtt viseljék a veszteségeket.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az EBH-nak nyomon kell követnie a szanálási hatóságok intézkedéseit és felkészülését annak érdekében, hogy szanálás esetén biztosítsa a szanálási eszközök és hatáskör hatékony végrehajtását. Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság számára az aktuálisan alkalmazott gyakorlatokról, valamint a tagállamok közötti esetleges eltérésekről.

Az első albekezdésben említett jelentésnek legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) a hitelezői feltőkésítés végrehajtása céljára rendelkezésre álló intézkedések, valamint adott esetben a pénzügyi piaci infrastruktúrákkal és a harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködés szintje;
- b) az egyéb szanálási eszközök működésbe léptetése érdekében bevezetett intézkedések;
- c) a releváns érdekelt felekkel szembeni átláthatóság szintje az a) és a b) pontban említett intézkedések tekintetében.”

26. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy adott esetben szükség lehet valamely szanálási cél megvalósítására, a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez ruházhassák át a következők mindegyikét:”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A második albekezdés sérelme nélkül, amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása lehetővé teszi, hogy az áthidaló intézmény tőkéjét teljes mértékben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részvényekké vagy más típusú tőkeinstrumentummá történő átalakítása biztosítsa, el lehet tekinteni azon követelménytől, hogy az áthidaló intézmény részben vagy egészben egy vagy több, az első albekezdés a) pontjában említett állami hatóság tulajdonában legyen.”

27. A 42. cikk (5) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ilyen átruházás a szanálás alatt álló intézmény, az áthidaló intézmény vagy magának a vagyonkezelő szervezetnek a megfelelő működéséhez szükséges; vagy”

28. A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A szanálásfinanszírozási rendszerből akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a szanálás alatt álló intézmény teljes kötelezettségeinek – beleértve a szavatolótőkét is – legalább 8 %-át kitevő összegű hozzájárulást teljesítettek a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez – a 36. cikkben előírt értékelésnek megfelelően mérve – a részvényesek és az egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, a releváns tőkeinstrumentumok és egyéb, feltőkésíthető kötelezettségek tulajdonosai a 48. cikk (1) bekezdése és a 60. cikk (1) bekezdése szerinti csökkentés, leírás vagy átalakítás révén, valamint adott esetben a 109. cikk szerinti betétbiztosítási rendszer által;
- b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alatt álló intézmény – saját szavatolótőkét is tartalmazó – teljes kötelezettségállományának 5 %-át.”;

b) a (7) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A szanálási hatóság rendkívüli körülmények esetén további források bevonását kísérelheti meg egyéb finanszírozási forrásokból, miután:

- a) a szanálásfinanszírozási rendszer a (4) bekezdés szerint hozzájárulást nyújtott, és annak összege elérte az (5) bekezdés b) pontjában említett 5 %-os korlátot; és
- b) teljes egészében leírták vagy átalakították valamennyi olyan, a 108. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett betéteknél hátrébb sorolt, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, amely nem minősül biztosítható betétnek, és amelyet nem zártak ki a hitelezői feltőkésítésből e cikk (3) bekezdése alapján.”

29. A 44a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az EBH-nak az ESMA-val egyeztetve ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság számára e cikk alkalmazásáról. A jelentésben össze kell hasonlítani a tagállamok által az e cikknek való megfelelés érdekében elfogadott intézkedéseket, elemeznie kell azok hatékonyságát a lakossági ügyfelek védelme terén, továbbá értékelnie kell azok határokon átnyúló műveletekre gyakorolt hatását. A Bizottság az említett jelentés alapján jogalkotási javaslatot tehet ezen irányelv módosítására.”

30. A 45. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amennyiben és ahogyan azt a szanálási hatóság e cikkel és a 45a–45i. cikkel összhangban előírja.”

31. A 45b. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A szanálás alá vonható szervezetek csak akkor számíthatják be a betéteket a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, amennyiben az ilyen beszámítást a szanálási hatóság az (1b) bekezdéssel összhangban engedélyezte, és amennyiben az említett betétek a következő feltételek mindegyikének megfelelnek:

- a) a betétek az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott valamennyi feltételt teljesítik;
- b) a betéteket nem természetes személyek vagy mikro-, kis- és középvállalkozások tartják;
- c) a betétek legalább egyéves eredeti futamidejű lekötött betétek, amelyek nem biztosítanak jogot a tulajdonosuk számára a lejárat előtti visszafizetésre, még akkor sem, ha a lejárat előtti visszafizetés feltétele a büntetés megfizetése;

- d) a releváns szerződéses dokumentáció kifejezetten utal a következőkre:
 - i. a szanálás alá vonható szervezet azon szándéka, hogy a betéteket beszámítsa a szavatolótóke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe;
 - ii. a betétek a 2014/49/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésének l) pontja szerint ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszerek általi kártalanításból.
- (1b) A szanálási hatóság engedélyezheti a szanálás alá vonható szervezet számára, hogy a betéteket részben vagy egészben beszámítsa a szavatolótóke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, amennyiben meggyőződött arról, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a szanálási hatóság megítélése szerint az említett betétek nem volnának a 44. cikk (3) bekezdése alapján részben vagy egészben kizárva a hitelezői feltőkésítésből, vagy nem ruháznák át őket teljes egészükben, részleges transzfer keretében egy átvevő félre;
 - b) a szanálási hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a beszámítás nem jelenti vagy valószínűleg nem jelenti a szanálhatóság jelentős akadályát, különösen azon hatás miatt, amelyet a szanálási eszközöknek a szanálási célok elérésére alkalmas módon való alkalmazhatóságára gyakorol.

A szanálási hatóság visszavonja az engedélyt, ha arra a következtetésre jut, hogy az első albekezdésben említett feltételek egyike már nem teljesül. Ebben az esetben a szanálás alá vonható szervezet a továbbiakban nem számíthatja be a betéteket a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.”;

- b) a (4), az (5) és a (7) bekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő”, illetve a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmények” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” kifejezés lép;
- c) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. az első albekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” kifejezés lép;
 - ii. a második albekezdés c) pontjában a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” kifejezés lép;
 - iii. a negyedik albekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” kifejezés lép;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A szanálási hatóság engedélyezheti a szanálás alá vonható szervezet számára, hogy az (1) és a (3) bekezdésben említett szavatolótőke vagy kötelezettségek felhasználásával teljesítse a (4), az (5) és a (7) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek, illetve a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében a szanálási hatóság nem csökkentette az e cikk (4) bekezdésében említett követelményt az említett bekezdés első albekezdése alapján;
- b) az e cikk (1) bekezdésében említett azon kötelezettségek, amelyek nem teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett feltételt, az említett rendelet 72b. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelnek.”

32. A 45c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2a) bekezdés második albekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) olyan kötelezettségek, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak – az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontja kivételével –, valamint adott esetben az ezen irányelv 45b. cikkének (1a) bekezdésében foglaltaknak;”

- b) a (3) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” kifejezés lép;
- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek részletesen meghatározzák a szanálási hatóságok által – az ezen irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében említett követelmény meghatározása és az ezen irányelv 16a. cikkében említett hatáskör gyakorlása céljából – a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményre és a kombinált pufferkövetelményre vonatkozó becsléshez alkalmazandó módszertant a következő szervezetek tekintetében:

- a) szanálás alá vonható szervezetek a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén, amennyiben a szanálás alá vonható csoport nem tartozik a 2013/36/EU irányelv szerinti, említett követelmények hatálya alá;
- b) azon szervezetek, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, amennyiben a szervezetre a 2013/36/EU irányelv szerinti, említett követelmények nem az ezen irányelv 45f. cikkében említett követelményekkel azonos alapon alkalmazandók.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezen irányelvet.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Azon szanálás alá vonható szervezetek esetében, amelyek egy olyan szanálás alá vonható csoportnak a részét képezik, amelynek a teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t, és amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a piacról való kilépésüket irányozza elő, az e cikk (3) bekezdésében említett követelmény szintjének legalább a következőkkel kell egyenlőnek lennie:

a) 15 % a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti számítás esetén; és

b) 4,5 % a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti számítás esetén.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó azon szanálás alá vonható szervezetekre, amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája a hitelezői feltőkésítési eszköz akár önmagában, akár más szanálási eszközökkel együttesen való igénybevitelét irányozza elő, a 43. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában.”;

e) a (7) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” kifejezés lép.

33. A 45d. cikk (1) bekezdése bevezető szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelménynek azon szanálás alá vonható szervezet esetében, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősül, a következőkből kell állnia:”

34. A 45f. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés első és második albekezdésétől eltérve, az olyan uniós szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c. és a 45d. cikkben foglalt követelményeknek.”;

ii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanálás alá vonható csoportok esetében az olyan, központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteknek vagy pénzügyi vállalkozásoknak, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, az olyan központi szervnek, amely maga nem szanálás alá vonható szervezet, továbbá minden olyan szanálás alá vonható szervezetnek, amely nem tartozik a 45e. cikk (3) bekezdése szerinti követelmény hatálya alá, egyedi alapon kell megfelelniük a 45c. cikk (7) bekezdésének.”;

- b) a (2) bekezdés a) pontja ii. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „ii. amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak – az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja, valamint 72b. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése kivételével –, valamint adott esetben az ezen irányelv 45b. cikkének (1a) bekezdésében foglaltaknak;”.

35. A 45g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45g. cikk

Központi szerv vagy központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások mentessége

A szanálási hatóság részben vagy teljes mértékben mentesítheti a központi szervet, vagy a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteket vagy pénzügyi vállalkozásokat a 45f. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézet vagy a pénzügyi vállalkozás és a központi szerv felügyeletét ugyanazon illetékes hatóság látja el, ugyanazon tagállamban rendelkeznek székhellyel, és ugyanazon szanálás alá vonható csoport tagjai;
- b) a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézetei vagy pénzügyi vállalkozásai kötelezettségvállalásainak tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a tartósan kapcsolt hitelintézetei vagy pénzügyi vállalkozásai kötelezettségvállalásait a központi szerv teljeskörűen garantálja;

- c) a központi szerv és valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó minimumkövetelményt, valamint a fizetőképességüket és likviditásukat együttesen, az említett intézmények összevont beszámolóí alapján követik nyomon;
- d) a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás mentessége esetén a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a tartósan kapcsolt intézmények vezetőségének;
- e) a releváns szanálás alá vonható csoport teljesíti a 45e. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
- f) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy szanálás esetén a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások között azonnali szavatolótőke-átadásra vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.”

36. A 45i. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szervezeteknek az e bekezdésben előírt információkat a 128b. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban kell nyilvánosságra hozniuk.”;

b) az (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása céljából:

- a) az (1) és a (2) bekezdésben említett információk jelentésének módja és szabályai;
- b) az a) pontban említett adatszolgáltatás gyakorisága és határideje.

A végrehajtás-technikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni az (1) bekezdés c) pontjában említett tételeknek az egyes tagállamok nemzeti fizetésképtelenségi eljárásaiban alkalmazandó besorolására vonatkozó információk közlésének egységes módját.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények és – az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett – szervezetek esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 430. cikke alapján elfogadott végrehajtási jogi aktushoz.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (5a) Az EBH-nak az (1) és a (2) bekezdésben említett információk jelentésének céljára ki kell dolgoznia a szükséges informatikai megoldásokat – többek között adatszolgáltatási sablonokat, adatstandardokat és formátumokat, valamint útmutatókat is.
- (6) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása céljából:
 - a) a (3) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatal módja és szabályai;
 - b) a nyilvánosságra hozatal gyakorisága.

A végrehajtás-technikai standardtervezeteknek kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell tartalmazniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek kockázati profiljának, és annak értékeléséhez, hogy azok mennyire felelnek meg a 45e. vagy a 45f. cikkben említett alkalmazandó követelménynek.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények és – az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett – szervezetek esetében a végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 434a. cikke alapján elfogadott végrehajtási jogi aktushoz.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6a) Az EBH-nak a (3) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatal céljára ki kell dolgoznia a szükséges informatikai megoldásokat – többek között a nyilvánosságra hozatali formátumokat és útmutatókat is.”

37. A 45j. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságok által – az illetékes hatóságokkal együttműködve – az EBH részére szolgáltatandó információk azonosításának és szolgáltatásának módjai és szabályai;
- b) az a) pontban említett adatszolgáltatás gyakorisága és határideje.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (3) Az EBH-nak az (1) bekezdésben említett információk jelentésének céljára ki kell dolgoznia a szükséges informatikai megoldásokat – többek között adatszolgáltatási sablonokat, adatstandardokat és formátumokat, valamint útmutatókat is.”

38. A 45l. cikk (3) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A (2) bekezdésben említett jelentésnek három naptári évre kell kiterjednie, és azt a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év december 31-ig kell benyújtani a Bizottságnak. A (2) bekezdésben említett kötelezettség a második jelentés benyújtását követően megszűnik.”

39. A 45m. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szanálási hatóságok megfelelő, három évnél nem hosszabb tartamú átmeneti időszakokat határozhassanak meg az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára a 45e. vagy a 45f. cikkben meghatározott követelményeknek, vagy adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából fakadó követelményeknek való megfelelésre vonatkozóan, amennyiben átmeneti időszak nélkül nem lenne arányos előírni az említett követelményeknek való megfelelést.

A szanálási hatóság a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelmények, vagy adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meghatározhat olyan közbenső célszinteket, amelyeknek egy intézménynek vagy szervezetnek a szanálási hatóság által meghatározott időpontban meg kell felelniük. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

- (2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a szanálási hatóság által azon intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett azon szervezetre vonatkozóan, amelyek esetében az előnyben részesített szanálási stratégia a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolásról a szanálási intézkedés alkalmazására változik, megállapított átmeneti időszak nem haladhatja meg a négy évet.

Amennyiben a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján ez kellően indokolt és helyénvaló, a szanálási hatóság hosszabb, legfeljebb hatéves átmeneti időszakot is meghatározhat.

A szanálási hatóság a 45e. cikkben említett követelmény, vagy adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meghatározhat olyan közbenső célszinteket, amelyeknek az intézménynek vagy a szervezetnek a szanálási hatóság által meghatározott időpontban meg kell felelniük. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítéséhez.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 45b. cikk (4) és (7) bekezdésében, valamint adott esetben a 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében említett követelmények nem alkalmazandók az azon naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanálás alá vonható szervezetet vagy azt a csoportot, amelynek a szanálás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanálás alá vonható szervezet a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett helyzetbe került.”

40. A 46. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azon összeget, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani a következő célok érdekében:

- a) a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatójának helyreállítása, vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása, figyelembe véve az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott tőke-hozzájárulást;
- b) a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten való fenntartása, figyelembe véve minden, a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó, illetve bizonytalan idejű vagy összegű, még le nem írt vagy át nem alakított kötelezettséget, és annak lehetővé tétele, hogy az intézmény legalább egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azon tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott.”

41. A 47. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a meglévő részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok törlése vagy átadása a következők részére:

- i. olyan hitelezők, akiknek követeléseit részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká alakították át;
- ii. a vevő, amennyiben e bekezdést a vagyonértékesítési eszközzel együttesen alkalmazzák; vagy
- iii. egy áthidaló intézmény, amennyiben e bekezdést az áthidaló intézményi mechanizmussal együttesen alkalmazzák;”

b) a b) pont i. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„i. a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek az 59. cikk (2) bekezdésében említett hatáskör alapján, az 59. cikkel összhangban; vagy”.

42. Az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Rendkívüli körülmények esetén a szanálási hatóság további egy hónappal meghosszabbíthatja a reorganizációs terv benyújtására rendelkezésre álló egy hónapos határidőt.”;

- b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szanálási hatóság előírhatja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy építsen be további elemeket a reorganizációs tervbe.”

43. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a szanálási hatóság egy kötelezettség – akár egy bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség – tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan felmerülő bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem merült fel, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és az nem érvényesíthető a szanálás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódszervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.

(4) Amennyiben egy szanálási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén részben, de nem teljes egészében csökkenti valamely kötelezettség – akár egy bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség – tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;

b) az eredeti kötelezettséget létrehozó, releváns instrumentum vagy megállapodás alkalmazandó továbbra is a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanálási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett hatáskör révén előírányozhat.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (3) és a (4) bekezdés alkalmazásában a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek és az azokhoz kapcsolódóan felmerülő követelések teljesítése akkor válik érvényessé, ha és amint a releváns kötelezettség idejét és összegét végérvényesen meghatározták, vagy a kötelezettséghez kapcsolódó követelés ténylegesen felmerült.”

44. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják az intézmények, valamint az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy foglaljanak bele a szerződésbe olyan szerződéses feltételt, amely rögzíti, hogy a hitelező vagy a releváns tőkeinstrumentumot vagy a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget keletkeztető megállapodásban vagy instrumentumban részes fél elismeri, hogy az instrumentumra vagy a kötelezettségre leírási és átalakítási hatáskörök vonatkozhatnak, és elfogadja, hogy rá nézve kötelező a tőkeösszeg vagy az esedékes összeg minden olyan csökkentése, valamint minden olyan átalakítás és bevonás, amely az említett hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén valósul meg, feltéve, hogy az említett instrumentum vagy kötelezettség megfelel a következő feltételek mindegyikének:

- b) az instrumentum vagy kötelezettség nem a 108. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett betét;
- c) az instrumentum vagy kötelezettség harmadik ország jogának hatálya alá tartozik;
- d) az instrumentum vagy kötelezettség a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja után kerül kibocsátásra vagy keletkezik.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett instrumentumokra vagy kötelezettségekre valamely harmadik ország joga – vagy az említett harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás – értelmében valamely tagállam szanálási hatóságának leírási és átalakítási hatáskörei vonatkozhatnak.

- (1a) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó a felszámolandó szervezetekre, valamint a szanálás alá vonható szervezetek vagy harmadik országbeli szervezetek olyan leányvállalataira, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek.

Az e bekezdés első albekezdésében említett olyan szervezetek instrumentumai vagy kötelezettségei, amelyek megfelelnek az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett feltételeknek, és nem foglalják bele a szerződésbe az abban a bekezdésben említett szerződéses feltételt, nem vehetők figyelembe a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény teljesítése céljából.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a szanálási hatóságok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben meghatározott követelmény alkalmazandó a következő szervezetekre:

- a) olyan felszámolandó szervezet, amelyre vonatkozóan a szanálási hatóság meghatározta a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt;

- b) szanálás alá vonható szervezet vagy harmadik országbeli szervezet olyan leányvállalata, amely maga nem szanálás alá vonható szervezet.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet arra a megállapításra jut, hogy jogilag vagy más módon kivitelezhetetlen az e cikk (1) bekezdésében előírt feltételt belefoglalni a valamely releváns kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, az említett feltétel kikötésére vonatkozó követelmény ne legyen alkalmazandó.

Amennyiben egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettségosztályon belül azon kötelezettségek aránya, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdésében előírt szerződéses feltételt, az adott osztályon belül meghaladja a 10 %-ot, az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek értesítenie kell erről a szanálási hatóságot. Az említett intézménynek vagy szervezetnek az ilyen értesítésben meg kell jelölnie azon kötelezettségek osztályát, amelyek e bekezdés első albekezdésében foglaltak szerint nem tartalmazzák az említett szerződéses feltételt, és ennek indokolását. Az említett intézménynek vagy szervezetnek az értesítés kézhezvételét követő észszerű időkereten belül a szanálási hatóság által kért valamennyi információt is a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania. A szanálási hatóságnak fel kell mérnie az említett információknak az említett intézmény vagy szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását, beleértve a szanálhatóságra gyakorolt azon hatást is, amely a 73. cikkben előírt hitelezői védintézkedések megszegésének kockázatából ered a leírási és átalakítási hatásköröknek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre való alkalmazása során.

Abban az esetben, ha a szanálási hatóság – figyelembe véve, hogy biztosítani kell az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságát – arra a következtetésre jut, hogy jogilag vagy más módon nem kivitelezhetetlen egy, az (1) bekezdésnek megfelelően előírt feltételt a szerződéses rendelkezésekbe belefoglalni, észszerű időkereten belül előírhatja az ilyen szerződéses feltétel belefoglalását. A szanálási hatóság emellett előírhatja az intézmény vagy szervezet számára, hogy módosítsa a hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése alóli mentesítés alkalmazására vonatkozó gyakorlatait.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségek köre nem terjed ki a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra, járulékos tőkeinstrumentumokra és a 2. cikk (1) bekezdése 48. pontjának ii. alpontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokra, amennyiben az említett instrumentumok biztosíték nélküli kötelezettségek. Ezenkívül az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségeket előbbre kell sorolni a 108. cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeknél.

Amennyiben a szanálási hatóság arra a megállapításra jut, hogy azon kötelezettségek, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdése alapján előírt szerződéses feltételt, a szanálhatóság jelentős akadályát jelentik, adott esetben a 17. cikkben biztosított hatáskört kell alkalmaznia, hogy kiküszöbölje a szanálhatóság említett akadályát.

Azon kötelezettségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet elmulasztja belefoglalni a szerződéses rendelkezésekbe az e cikk (1) bekezdése alapján előírt feltételt, vagy amelyek esetében e bekezdéssel összhangban nem alkalmazandó az említett követelmény, nem vehetők figyelembe a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítése céljából.”;

- b) a (6) bekezdés első albekezdésének b) és c) pontját el kell hagyni;
- c) a (8) bekezdést el kell hagyni.

45. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a szanálási hatóságok a 60. cikkel összhangban, továbbá figyelembe véve a szanálás alá vonható csoport tekintetében a leírási vagy átalakítási hatáskör vagy adott esetben a szanálási stratégiája hatékony végrehajtásának szükségességét, késedelem nélkül gyakorolják a leírási vagy átalakítási hatáskörüket az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és az e cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a támogatást a 32c. cikkben említett formák egyikében nyújtják.”;

b) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve, nincs észszerű kilátás arra, hogy a releváns tőkeinstrumentumok és az e cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen intézkedéssel – többek között alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel vagy korai beavatkozási intézkedésekkel – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vagy a csoport fizetéseképtelensége.”

46. A 63. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) hatáskör az érintett hatóság számára annak előírására, hogy – a 648/2012/EU rendelet 31. cikkében, a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 27a. cikkében, a 2009/65/EK irányelv 11. cikkében, a 2009/138/EK irányelv 58. cikkében, a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében említett határidőktől, valamint az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv** 6. cikkét átültető nemzeti jogban említett határidőktől eltérve – időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét.

* Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az első albekezdés e) vagy f) pontjában említett hatásköröket bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek tekintetében gyakorolják, a csökkentés vagy átalakítás akkor léphet érvénybe, ha és amint a releváns kötelezettség idejét és összegét végérvényesen meghatározták, vagy a kötelezettséghez kapcsolódó követelés ténylegesen felmerült.”;

b) a (2) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) ezen irányelv 3. cikkének (6) bekezdésétől és 85. cikkének (1) bekezdésétől függően, valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit, valamint a 2013/36/EU irányelv 22–27. cikkének alkalmazásában az illetékes hatóságokat – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;”.

47. A 71a. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződésre alkalmazandó, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) a szerződés az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet, vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;

- b) a szerződés egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amelyre a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikk volna alkalmazandó, ha a pénzügyi szerződésre valamely tagállam joga volna az irányadó.”

48. A 74. cikk (2) bekezdése a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

- „a) azon elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők, vagy – a 109. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 109. cikk (6) bekezdésében említett esetekben – a releváns betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna;”

49. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

Részvényesek és hitelezők védelme

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a 73. cikkben említett bármely részvényes vagy hitelező, vagy a 109. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 109. cikk (6) bekezdésében említett esetekben a betétbiztosítási rendszer, nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkorát rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el, az említettek jogosultak legyenek arra, hogy a szanálás-finanszírozási rendszerekből megkapják a különbözet összegét.”

50. A 84. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) E cikk nem zárja ki az ugyanazon tagállam szanálási hatóságai és adóhatóságai közötti, a nemzeti joggal összhangban történő információcserét. Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, csak az azt közlő érintett hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet kicserélni.”

51. A VIII. fejezet a következő cikkekkel egészül ki:

„84a. cikk

A központi automatizált mechanizmusok birtokában levő információk

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 32a. cikke alapján létrehozott központi automatizált mechanizmusokat működtető hatóságok a szanálási hatóságok kérésére tájékoztassák a szanálási hatóságokat azon ügyfelek aggregált számáról, amelyek esetében az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak eseti alapon, és csak akkor kérhessék az (1) bekezdésben említett információkat, ha az szükséges és arányos az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásának céljából.

84b. cikk

Bennfentes információk bizalmas kezelése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok – az ezen irányelv 30a. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása, vagy az ezen irányelv 36. cikke szerinti értékelés elvégzése során – hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy előírják az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy az tegyen meg minden szükséges intézkedést a szanálás előkészítésére vonatkozó, az 596/2014/EU rendelet 7. cikkében említett bennfentes információk bizalmas kezelésének biztosítása érdekében mindaddig, amíg a szanálási hatóság megítélése szerint a szanálási célok eléréséhez már nincs szükség a bizalmas kezelésre.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok – a szanálási intézkedés meghozatala, vagy a releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlása során – hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy előírják az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy az tegyen meg minden szükséges intézkedést a szanálási eljárásra vagy a leírásra, illetve átalakításra vonatkozó, az 596/2014/EU rendelet 7. cikkében említett bennfentes információk ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő bizalmas kezelésének biztosítása érdekében mindaddig, amíg a szanálási hatóság megítélése szerint a szanálási célok eléréséhez már nincs szükség a bizalmas kezelésre.

- (3) Amint a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási célok eléréséhez már nem szükséges megfelelni a bennfentes információk bizalmas kezelésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedés meghozatalára irányuló, e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti követelménynek, erről tájékoztatnia kell az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet.
- (4) Abban az időszakban, amikor az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet köteles e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy biztosítsa a bennfentes információk bizalmas kezelését, az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó.
- (5) Amennyiben a szanálási hatóság előírja az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy az – összhangban e cikk (1) vagy (2) bekezdésével – tegyen meg minden szükséges intézkedést a bennfentes információk bizalmas kezelésének biztosítása érdekében, vagy amennyiben a szanálási hatóság arról tájékoztatja az említett intézményt vagy szervezetet, hogy a szanálási célok eléréséhez már nincs szükség a bizalmas kezelésre, az említett hatóságnak a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell erről az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott illetékes hatóságot.

- (6) Az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet csak akkor adhatja át az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett bennfentes információt valamely harmadik félnek munkaviszony, valamely foglalkozás vagy feladat szokásos teljesítése keretében az 596/2014/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint, ha a bennfentes információhoz jutó személyt titoktartási kötelezettség terheli, függetlenül attól, hogy az ilyen kötelezettség törvényen, más jogszabályi rendelkezésen, társaság alapító okiratán vagy szerződésen alapul-e, és ha e személy biztosítja, hogy az említett információkat e cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában bizalmasan kezelik.
- (7) Amennyiben az információ bizalmas kezelése – a bennfentes információ bizalmas kezelésének az e cikk (1) vagy (2) bekezdésével összhangban történő biztosítása érdekében hozott szükséges intézkedések ellenére – a továbbiakban nem biztosított, az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hoznia a bennfentes információt. E bekezdésnek olyan helyzetekre is vonatkoznia kell, amikor valamely híresztelés egyértelműen az adott bennfentes információról szól, és az említett híresztelés elég pontos annak jelzéséhez, hogy az említett információ bizalmas kezelése már nem biztosított.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”

52. A 88. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) azon betétbiztosítási rendszerek kijelölt hatóságai, amelyekhez a csoport részét képező hitelintézetek tartoznak.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásában, amennyiben a leányvállalat az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett pénzügyi vállalkozás, és egyben felszámolandó szervezet is, az adott leányvállalat szanálási hatóságának el kell döntenie, hogy a szanálási kollégium tagja kíván-e lenni. Ha az említett leányvállalat szanálási hatósága sürgősen szükségesnek ítéli a tagság fenntartását, annak megszüntetéséhez a csoportszintű szanálási hatóság hozzájárulását kell kérnie. A csoportszintű szanálási hatóságnak hozzájárulását kell adnia a tagság megszüntetéséhez, kivéve azt az esetet, ha a szanálási kollégium megfelelő és hatékony működéséhez szükség van a tagság fenntartására. A fizetéseketelenségi eljárások hitelességét esetlegesen befolyásoló, lényeges változások esetén egy ilyen leányvállalat szanálási hatóságának értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot arról, hogy vissza kell állítani a szanálási kollégiumban való tagságát. A csoportszintű szanálási hatóságnak az ilyen értesítés kézhezvételét követően vissza kell állítania az említett tagságot.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A 10. cikk (1) bekezdésében, a 15. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikk (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének elősegítése, valamint a releváns információk cseréje érdekében szanálási kollégium hozható létre, méghozzá:

- a) az egy vagy több, más tagállamokban található jelentős fiókteleppel rendelkező intézmény esetében ezen intézmény szanálási hatósága által;
- b) az anyavállalatból és annak ugyanabban a tagállamban letelepedett leányvállalataiból, valamint olyan jelentős fióktelepekből álló csoport esetében, amelyek közül egy vagy több más tagállamban található, az anyavállalat szanálási hatósága által.

Az e bekezdés első albekezdésében említett intézmény vagy anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam szanálási hatóságának kell betöltenie a szanálási kollégium elnöki tisztségét, és ennek a hatóságnak kell – a többi szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítania a kollégium működésére vonatkozó megfelelő szabályokat. A (7) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem alkalmazandók az e bekezdés alapján létrehozott szanálási kollégiumokra, de azokat az ilyen kollégiumok működésére vonatkozó szabályok megállapításakor figyelembe kell venni. A szanálási kollégium elnökének kell döntenie arról, hogy mely hatóságok vesznek részt a szanálási kollégium ülésein vagy tevékenységeiben, figyelembe véve azt, hogy a tervezendő vagy koordinálandó tevékenység az említett hatóságok számára mennyiben releváns, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt lehetséges hatásokra és az e bekezdés első albekezdésben említett feladatokra.

A szanálási kollégium elnökének teljes körűen, előre kell tájékoztatnia a szanálási kollégium minden tagját az említett ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről, valamint a megfontolandó tevékenységekről. Az elnöknek továbbá teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatnia kell a szanálási kollégium minden tagját az említett ülések során tett lépésekről, vagy a végrehajtott intézkedésekről.”

53. A 91. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy az olyan intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett olyan szervezet, amely egy csoport leányvállalat tagja, teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában, vagy adott esetben a 33. cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett feltételeket, az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot – amennyiben az egy másik hatóság –, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint a szóban forgó csoport szanálási kollégiumának tagjait a következő információkról:

- a) az arról szóló határozat, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában, vagy adott esetben a 33. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételeket;
- aa) a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 33. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett feltétel értékelésének eredménye;
- b) a szanálási hatóság által az adott intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetéseképtelenségi intézkedések.

Az e bekezdés első albekezdésében említett információkat bele lehet foglalni a csoportszintű szanálási hatósággal, vagy ha attól eltérő, az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, és a szóban forgó csoport szanálási kollégiumának tagjaival a 81. cikk (3) bekezdése szerint közölt értesítésekbe.”;

b) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

54. A 92. cikk (3) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

55. A 96. cikk (3) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a IV. cím IV. fejezete szerinti szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.”

56. A 98. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:”;

b) a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a helyreállítással és szanalással kapcsolatos információk tekintetében az e bekezdés első albekezdésben meghatározott feltételek;

b) az illetékes hatóságok rendelkezésére álló egyéb információk tekintetében a 2013/36/EU irányelv 55. cikkében meghatározott feltételek.

A második albekezdés alkalmazásában a helyreállítással és a szanalással kapcsolatos információknak magukban kell foglalniuk az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz – különösen a helyreállítási tervezéshez és a helyreállítási tervekhez, a korai beavatkozási intézkedésekhez, valamint a szanalási hatóságokkal a szanalási tervezés, a szanalási tervek és a szanalási intézkedés tekintetében folytatott információcseréhez – közvetlenül kapcsolódó valamennyi információt.”

57. A 101. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a (2) bekezdés alkalmazandó, törölni kell minden olyan változó javadalmazást, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is, amely a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének és felső vezetésének jelenlegi és korábbi tagjai számára az intézmény fizetéseképtelenségét megelőző időszakokra jár, és amelyet a szanálási intézkedésről szóló határozat meghozatala előtt nem fizettek ki vagy nem szereztek meg. Az olyan változó javadalmazást, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is, amelyet a vezető testület és a felső vezetés jelenlegi és korábbi tagjainak a szanálási intézkedésről szóló határozatot megelőző 24 hónapban fizettek ki vagy szereztek meg, vissza kell téríteniük vagy vissza kell fizetniük, kivéve, ha bizonyítják, hogy nem vettek részt a szanálás alatt álló intézmény fizetéseképtelenségét eredményező vagy ahhoz hozzájáruló magatartásban, vagy nem voltak felelősek azért.

E bekezdés nem alkalmazandó a kollektív szerződésben szabályozott változó javadalmazásra, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is.”

58. A 102. cikk (3) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege nem elegendő az e cikk (1) bekezdésében meghatározott célszint eléréséhez, a célszint eléréséig folytatni kell a 103. cikk szerinti előzetes hozzájárulások beszedését. A szanálási hatóságok a 103. cikk szerinti előzetes hozzájárulások beszedését legfeljebb három évvel elhalaszthatják annak biztosítása érdekében, hogy a beszedendő összeg arányos legyen a beszedési eljárás költségeivel, feltéve, hogy az ilyen halasztás nem befolyásolja lényegesen a szanálási hatóságnak a szanálás-finanszírozási rendszerek 101. cikk szerinti alkalmazására vonatkozó képességét. Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint kevesebb mint kétharmadát teszik ki, a hozzájárulásokat olyan szinten kell megállapítani, hogy a célszintet hat évet meg nem haladó, észszerű időkereten belül, el lehessen érni.”

59. A 103. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azon visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és a szanálási hatóságok általi, a 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra történő kizárólagos felhasználásra vannak kijelölve. A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszédett hozzájárulások teljes összegének 30 %-át. A szanálási hatóság e korláton belül évente meghatározza a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az e cikkel összhangban beszédendő hozzájárulások teljes összegén belüli részarányát.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A szanálási hatóság akkor hívja le az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, ha a 101. cikk értelmében szükség van a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételére.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy szervezet már nem tartozik az 1. cikk hatálya alá, a szanálási hatóság törölje az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, és az említett kötelezettségvállalásokat fedező biztosítékot szolgáltatassák vissza.

Tekintettel arra, hogy meg kell őrizni vagy helyre kell állítani a szanálásfinanszírozási rendszerekben rendelkezésre álló pénzügyi eszközök megfelelő szintjét, a tagállamok biztosítják, hogy a második albekezdésben említett esetekben a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások törlése esetén meghatározzák azon összeget, amellyel a második albekezdésben említett szervezetnek a szanálási hatóság határozatában meghatározott formában, feltételek mellett és ütemezés szerint hozzá kell járulnia a szanálásfinanszírozási rendszerhez.

A harmadik albekezdésben említett hozzájárulás nem haladhatja meg a második albekezdés alapján törölt, visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások összegét.”

60. A 104. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli utólagos hozzájárulások évenkénti teljes összege nem haladhatja meg a 102. cikkben meghatározott célszint 12,5 %-ának háromszorosát.”

61. A 107. cikk (3) bekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) minden olyan hozzájárulás, amelynek nyújtását a betétbiztosítási rendszerek számára a 109. cikkel összhangban előírják;”

62. A 108. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetésektelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban:

- a) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a kielégítési sorrendben elfoglalt, a b) pontban meghatározott helyet:
 - i. biztosított betétek;
 - ii. a betétbiztosítási rendszereknek a 2014/49/EU irányelv 9. cikkének (2) bekezdésében említett követelése;
- b) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a kielégítési sorrendben elfoglalt, a c) pontban meghatározott helyet:
 - i. a természetes személyek, a mikro-, kis és középvállalkozások, valamint az állami hatóságok biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, a mikro-, kis és középvállalkozások, valamint az állami hatóságok azon betétei, amelyek biztosítható betétek volnának, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepein keresztül helyezték volna el őket;

- c) az a) és a b) pontban nem említett betétek a kielégítési sorrendben azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét.

A 2014/49/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b), c), f), k) és l) pontjában említett betétek nem tartozhatnak az e bekezdés első albekezdése a), b) és c) pontjának hatálya alá, és a kielégítési sorrendben elfoglalt helyük nem előzheti meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét.”;

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

- „(8) Amennyiben a 37. cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközök igénybevétele a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy az (1) cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel szemben követelése keletkezik minden olyan felmerült költség és veszteség tekintetében, amelyek oka a szanálásfinanszírozási rendszer által a szanáláshoz a 101. cikk (1) bekezdése alapján nyújtott olyan hozzájárulás, amely azon veszteségekhez kapcsolódik, amelyeket egyébként a hitelezők viseltek volna.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaik értelmében a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (8) bekezdésében és a 37. cikk (7) bekezdésében említett követelése a kielégítési sorrendben elsőbbséget élvezzenek, és megelőzzék a betétek és a betétbiztosítási rendszerek követeléseit az e cikk (1) bekezdése alapján elfoglalt helyet.”

63. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„109. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóságok valamely hitelintézet tekintetében szanálási intézkedést hoznak, és feltéve, hogy az ilyen intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférjenek a betéteikhez, azon betétbiztosítási rendszer, amelyhez az említett hitelintézet tartozik, a következő összegű hozzájárulásokat nyújtsa:
- a) amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszközt – önállóan vagy más szanálási eszközökkel együtt – a 43. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében alkalmazzák, az az összeg, amellyel a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően a biztosított betéteket leírták vagy átalakították volna a veszteségek fedezésére és a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítésére, amennyiben a biztosított betéteket bevonták volna a hitelezői feltőkésítési eszköz hatálya alá;
 - b) amennyiben a vagyonértékesítési eszközt vagy az áthidaló intézményi eszközt önállóan vagy más szanálási eszközökkel együtt alkalmazzák, ami a szanálás alatt álló intézménynek a piacról való kivonulásához vezet:
 - i. az egyrészt a biztosított betétek és a kielégítési sorrendben a biztosított betétekkel azonos helyen álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke, és másrészt a szanálás alatt álló intézmény által az átvevő félre átruházandó eszközök értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és

- ii. adott esetben az átruházást követően az átvevő fél tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben, amennyiben az átvevő félre olyan betéteket is átruháznak, amelyek nem biztosított betétek vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, és a szanálási hatóság arra a megállapításra jutott, hogy az említett betétek vagy kötelezettségek tekintetében fennállnak a 44. cikk (3) bekezdésében említett körülmények, és amennyiben a részvényeseknek és az egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak, a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek tulajdonosainak a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez való hozzájárulása révén nem érhető el sem a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában, sem a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában a szanálásfinanszírozási rendszerek alkalmazására vonatkozóan meghatározott küszöbérték, a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulás összege a következő:
- a) az egyrészt a 108. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett betétek és a kielégítési sorrendben a biztosított betétekkel azonos helyen álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke, és másrészt a szanálás alatt álló intézmény által az átvevő félre átruházandó eszközök értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és
 - b) adott esetben az átvevő fél részére az átruházás tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

A tagállamok biztosítják, hogy miután a betétbiztosítási rendszer az első albekezdésben említett esetekben hozzájárulást nyújtott, a szanálás alatt álló intézmény tartózkodjon attól, hogy más vállalkozásokban részesedést szerezzen, az elsődleges alapvető tőkével kapcsolatosan nyereségkifizetéseket vagy a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatosan kifizetéseket teljesítsen, vagy olyan egyéb tevékenységeket végezzen, amelyek tőkekiáramláshoz vezethetnek.

- (3) Amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az (1) bekezdés a) pontjával összhangban igénybe veszik a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítéséhez való hozzájárulás céljára, a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer – amint azt az üzleti és a pénzügyi körülmények lehetővé teszik – a szanálás alatt álló intézmény részvényeiben vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaiban lévő részesedéseit átruházza a magánszektorra.

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer nyílt és átlátható módon forgalmazza az első albekezdésben említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat. Ilyen értékesítéskor nem lehet megtevesztően bemutatni az említett részvényeket vagy instrumentumokat, vagy nem lehet különbséget tenni a potenciális vásárlók között, és az értékesítést üzleti feltételekkel kell végrehajtani.

- (4) A betétbiztosítási rendszernek az e cikk (2) bekezdése szerinti, olyan átruházáshoz való hozzájárulását, amely magában foglal olyan betéteket, amelyek nem biztosított betétek vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, be kell számítani a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékekbe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek összértéke egyedi alapon nem haladja meg a 80 milliárd EUR-t;
 - b) a szanálás alatt álló intézményt a szanálási intézkedésről szóló határozatot megelőző 24 hónapban nem minősítették felszámolandó szervezetnek a csoportszintű szanálási tervben vagy a szanálási tervben;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőke-instrumentumait és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit, valamint minden olyan kötelezettségét, amely már nem minősül leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek, mivel nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételnek, teljes mértékben felhasználták veszteségviselésre és feltőkésítésre, kivéve azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, amelyekkel kapcsolatban a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy fennállnak az ezen irányelv 44. cikkének (3) bekezdésében említett körülmények;
 - d) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek összértéke egyedi alapon meghaladja a 30 milliárd EUR-t, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény szintje legalább egyenlő a 45c. cikk (6a) bekezdésében említett szinttel.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az e bekezdés első albekezdése csak abban az esetben alkalmazandó, ha a szanálás alatt álló intézmény a szanálási intézkedésről szóló határozatot megelőző három teljes negyedév első napját megelőző napon végződő négyéves időszak két egymást követő negyedévében nem szegte meg a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett követelményt, beleértve a 45m. cikk (1) és (2) bekezdése alapján meghatározott megfelelő közbenső célszinteket is. Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság a 45k. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések közül legalább egyet alkalmazott a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett követelmény megsértésének kezelésére, a szanálási hatóság nem veszi figyelembe az említett követelménynek a szanálási intézkedésről szóló határozatot megelőző négy teljes negyedév során történő megsértését.

E bekezdés második albekezdése nem alkalmazandó a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményekre.

- (5) Amennyiben a betétbiztosítási rendszernek az e cikk (2) és (4) bekezdése szerinti, olyan átruházáshoz való hozzájárulása, amely magában foglal biztosított betéteket vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket – a részvényeseknek és az egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak, a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek tulajdonosainak a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez való hozzájárulásával együtt – lehetővé teszi a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételét, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékek eléréséhez szükséges összegre kell korlátozni. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulását követően a szanálásfinanszírozási rendszert a 44. és a 101. cikkben meghatározott, a szanálásfinanszírozási rendszer alkalmazására vonatkozó elvekkel összhangban kell alkalmazni.

Amennyiben egy szanálás alatt álló intézmény eszközeinek összértéke egyedi alapon 30 milliárd EUR és 80 milliárd EUR között van, a betétbiztosítási rendszernek az e bekezdés szerinti hozzájárulása nem haladhatja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magába foglaló teljes kötelezettségállományának 2,5 %-át.

- (6) Amennyiben e cikk (4) bekezdése alkalmazandó, és teljesülnek a 44. cikk (7) bekezdésének első albekezdésében meghatározott feltételek, a betétbiztosítási rendszer kiegészítő hozzájárulást nyújt, amelynek összege megegyezik azon veszteségek összegével, amelyeket a biztosított betétek akkor szenvedtek volna el, ha a biztosított betétek a nemzeti kielégítési sorrendben azonos helyen álló hitelezők által elszenvedett veszteségekkel arányos veszteségeket szenvedtek volna el.

A betétbiztosítási rendszer által nyújtott, e bekezdés első albekezdésében említett kiegészítő hozzájárulás költsége nem haladhatja meg a 36. cikk (8) bekezdése alapján becsült azon veszteséget, amely akkor érte volna, ha az intézményt rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer által az e cikk szerinti, valamely szanalási intézkedés keretében nyújtott hozzájárulás teljes összege egyetlen esetben se haladja meg a 2014/49/EU irányelv 11e. cikkének a) pontjában említett összeget.

Amennyiben e cikk (1) bekezdésének b) pontjával vagy (2) bekezdésével összhangban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására kerül sor, a betétbiztosítási rendszer által nyújtott, az említett rendelkezések szerinti hozzájárulás összege nem haladhatja meg a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében a betétbiztosítási rendszerre vonatkozóan meghatározott célszint 62,5 %-át.

A kijelölt hatóság dönthet úgy, hogy az e bekezdés második albekezdésében említett határ nem alkalmazandó abban az esetben, ha a szanalási hatóság igazolja az említett kijelölt hatóság számára, hogy a betétbiztosítási rendszer célszintjének 62,5 %-át meghaladó összegű hozzájárulásra van szükség a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése vagy a betétesek által a betéteikhez való hozzáférés megőrzése érdekében.

Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazására kerül sor, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg a 36. cikk (8) bekezdése alapján megbecsült azon veszteséget, amely a betétbiztosítási rendszert akkor érte volna, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.

A betétbiztosítási rendszer – kérésre – haladéktalanul tájékoztatja a szanálási hatóságot az első és második albekezdésben említett összegekről.

- (8) A szanálási hatóság e cikkkel összhangban meghatározza a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összegét, és határozatáról értesíti a kijelölt hatóságot és a betétbiztosítási rendszert. A betétbiztosítási rendszernek haladéktalanul végre kell hajtania az említett határozatot.
- (9) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyoneértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik szervezetre ruházzák át, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem ruháztak át, feltéve, hogy az átruházott betéteik összege egyenlő az említett irányelv 6. cikkében megállapított aggregált kártalanítási összeghatárral, vagy meghaladja azt.

- (10) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer hozzájárul a szanálási intézkedéshez, alkalmazni kell a 101. cikk (3) bekezdését.
- (11) Az EBH-nak ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania arra vonatkozóan, hogy a kijelölt hatóság milyen feltételek mellett tekinthet el az e cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett határérték alkalmazásától.”

64. A 111. cikk (1) bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

- „e) a 44a. cikkben említett követelményeket nem tartják be;
- f) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikkben említett minimumkövetelményt nem teljesítik.”

65. A 128. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„128. cikk

Az intézmények és a hatóságok közötti együttműködés és információcsere

- (1) Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok ezen irányelv alkalmazásában és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az EBH-val.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul az EBH rendelkezésére bocsátják feladatainak az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően történő ellátásához szükséges valamennyi információt.

- (2) Az EBH, az Egységes Szanálási Testület és az EKB kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátják a szakpolitika kialakításával kapcsolatos feladatai – beleértve a hatásvizsgálatok elkészítését, a jogalkotási javaslatok előkészítését és a jogalkotási folyamatban való részvételt – ellátásához szükséges információkat. Adott esetben az EBH, az Egységes Szanálási Testület és az EKB – az együttműködési keretükkel összhangban – egyeztet a szanálási hatóságokkal, a nemzeti illetékes hatóságokkal és a Központi Bankok Európai Rendszerének egyéb tagjaival.
- (3) A szanálási hatóságok, a nemzeti illetékes hatóságok és a Központi Bankok Európai Rendszerének az EKB-tól eltérő tagjai kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e cikk (2) bekezdésében említett információkat, amennyiben ilyen információk nem állnak az EBH, az Egységes Szanálási Testület vagy az EKB rendelkezésére, vagy ha észszerű időn belül nem tudják rendelkezésre bocsátani az információkat. A kérelemnek arányosnak és indokoltnak kell lennie, és észszerű határidőt kell biztosítani az információszolgáltatásra. Az információkat olyan formában kell nyújtani, amely nem teszi lehetővé az egyes szervezetek azonosítását, és nem tartalmaz személyes adatokat. A Bizottságra és alkalmazottaira a kapott információk tekintetében a 84. cikkben meghatározott szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.”

66. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„128b. cikk

A nyilvánosságra hozatal módja

- (1) Azon intézményeknek, amelyek nem minősülnek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézménynek, valamint az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezeteknek az ezen irányelv 45i. cikkének (3) bekezdésében előírt valamennyi információt elektronikus formában kell benyújtaniuk az EBH-nak – adott esetben – legkésőbb azon a napon, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat, vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban. Az EBH-nak az említett információkat – a benyújtásuk időpontjával együtt – közzé kell tennie a honlapján.

Az EBH-nak biztosítania kell, hogy a honlapján tett közzétételek az intézmények és szervezetek által a számára benyújtott információkkal azonos információkat tartalmazzanak. Az intézményeknek és szervezeteknek jogukban áll az információkat a 45i. cikk (6) bekezdésében említett technikai standardokkal összhangban újból benyújtani az EBH-nak. Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az újbóli benyújtás időpontját.

Az EBH-nak el kell készítenie és naprakészen kell tartania egy olyan eszközt, amely meghatározza a 45i. cikk (3) bekezdésével összhangban a nyilvánosságra hozatalhoz használt sablonoknak és táblázatoknak a 45i. cikk (1) bekezdésével összhangban a felügyeleti adatszolgáltatáshoz használt sablonoknak és táblázatoknak való megfeleltetését. A megfeleltetési eszköznek hozzáférhetőnek kell lennie az EBH honlapján.

Az intézmények és szervezetek továbbra is közzétehetnek egy olyan önálló dokumentumot, amely a prudenciális és szanálási információk könnyen hozzáférhető forrásaként szolgál az ilyen információk felhasználói számára, vagy feltüntethetik a nyilvánosságra hozandó információkat egy, a pénzügyi kimutatásaikban vagy a pénzügyi beszámolóikban foglalt vagy azokhoz csatolt, az említett felhasználók számára könnyen azonosítható, különálló szakaszban. Az intézmények és szervezetek a honlapjukon feltüntethetik az EBH honlapjának azon felületére mutató linket, amelyen az EBH központilag közzéteszi a prudenciális és szanálási információkat.

- (2) Amennyiben ezen irányelv 45i. cikkének (1) és (3) bekezdése alkalmazandó az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézményekre, az EBH a honlapján közzéteszi az említett intézmények által a 45i. cikk (3) bekezdésével összhangban nyilvánosságra hozott információkat az említett intézmények által az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok számára a 45i. cikk (1) bekezdésével összhangban szolgáltatott információk alapján.
- (3) Az EBH-nak ugyanazon a napon, mint amely napon az intézmények és szervezetek közzéteszik a pénzügyi kimutatásaikat, vagy azt követően a lehető leghamarabb, közzé kell tennie a honlapján az évente nyilvánosságra hozandó információkat.

Az EBH-nak ugyanazon a napon, mint amely napon az intézmények és szervezetek közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi beszámolójukat, vagy azt követően a lehető leghamarabb, közzé kell tennie a honlapján a félévente és adott esetben negyedévente nyilvánosságra hozandó információkat.

Az (1) bekezdésben említett nyilvánosságra hozandó információk és a releváns pénzügyi kimutatások közzétételi időpontja közötti bármely késedelemnek észszerűnek kell lennie.

- (4) Az EBH-nak a honlapján hozzáférhetővé kell tennie az e cikknek megfelelően nyilvánosságra hozandó információk archív állományát. Az említett archív állományt az intézmények és szervezetek pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra kell hozzáférhetővé tenni. Az adatokat előállító intézmények és szervezetek rendelkeznek az adatok tulajdonjogával és felelősek maradnak azok pontosságáért.

128c. cikk

Válságkezelési szimulációk

- (1) Az EBH koordinálja az ezen irányelv, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* és a 2014/49/EU irányelv határokon átnyúló helyzetekben történő alkalmazásának tesztelésére szolgáló, az egész Unióra kiterjedő, rendszeres gyakorlatokat a következő szempontok alapján:
- a) az illetékes hatóságok együttműködése a helyreállítási tervezés során;
 - b) együttműködés a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok között az intézmények és az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek fizetésektelenné válása előtt és a szanálásuk idején, többek között a 806/2014/EU rendelet 18. cikke alapján elfogadott szanálási programok alkalmazásakor.
- (2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben ismerteti az (1) bekezdésben említett gyakorlatok során tett főbb megállapításokat és levont következtetéseket. A jelentést közzé kell tenni.

128d.cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) A 45b. cikk (1a) bekezdésétől eltérve, a(z) ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal és egy nappal] előtt elhelyezett, a 45b. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, a 45c. cikk (2a) bekezdésének második albekezdésében vagy a 45f. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő betétek ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig beszámíthatók a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.
- (2) Azon átmeneti időszakok tekintetében, amelyeken belül az intézményeknek vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek meg kell felelniük az ezen irányelv 45e. vagy 45f. cikkében meghatározott azon követelményeknek vagy adott esetben az ezen irányelv 45b. cikke (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő azon követelményeknek, amelyeket a szanalási hatóságok ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal és egy nappal] előtt határoztak meg, az (EU) 2026/... európai parlamenti és tanácsi irányelv^{**+} 1. cikke 39. pontjának a) alpontja nem alkalmazandó.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe e módosító irányelv számát, valamint egészítsék ki a kapcsolódó lábjegyzetet.

-
- * Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/... irányelve (...) a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása tekintetében, továbbá a 2014/24/EU irányelvnek a szanálás alatti értékelési szolgáltatások tekintetében történő módosításáról (HL L, ..., ELI: ...).”

67. A melléklet B. szakasza a következő ponttal egészül ki:

„(5a) az intézmény és valamennyi jogi személye valamely harmadik ország joga által szabályozott kötelezettségeinek bemutatása, beleértve a következőket:

- összegük;
- összetételük, beleértve a lejárat szerkezetüket;
- a harmadik ország irányadó joga;
- a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben elfoglalt helyük;
- a kötelezettség ki van-e zárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;

- tartalmazzák-e az ezen irányelv 55. cikkének (1) bekezdésében és az 575/2013/EU rendelet 52. cikke (1) bekezdésének p) és q) pontjában, valamint 63. cikkének n) és o) pontjában említett szerződéses feltételeket;
- amennyiben az 55. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapítást nyert, hogy a hitelezői feltőkésítés elismerését rögzítő feltétel szerződésbe foglalása jogilag vagy más módon kivitelezhetetlen, a kötelezettség kategóriája az 55. cikk (7) bekezdése szerint.”

2. cikk

A 2014/24/EU irányelv módosítása

A 2014/24/EU irányelv 10. cikke a következő ponttal egészül ki:

- „k) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 36. és 74. cikkében említett értékelési szolgáltatások*.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

3. cikk
Átültetés

- (1) A tagállamok ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal és egy nappal]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 65. pontját ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított egy nappal]-tól/-től, valamint az 1. cikk 44. pontjának b) és c) alpontját ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal és egy nappal]-tól/-től kell alkalmazni.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök